

รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการบัณฑิตกเจตนาธรรมณ์
ในคณะกรรมาธิการวิสามัญบัณฑิตกเจตนาธรรมณ์ จดหมายเหตุ และตรวจรายงานการประชุม
ครั้งที่ ../๒๕๕๐
วันจันทร์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐
ณ ห้องประชุมคณะกรรมาธิการ ๓๖๐๑ ชั้น ๖ อาคารรัฐสภา ๓

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๐๕ นาฬิกา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ วรปัญญาอนันต์ ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

ประธาน : ขออนุญาตเรียนอย่างนี้ นะครับว่า วันนี้คุณศรีวิการ์ ประธาน

คณะอนุกรรมการ ท่านอยู่ที่ภาคใต้ นะครับ มีเหตุการณ์อะไร ตอนนี้ลูกกลมไปถึงมีการฆ่าครูที่สอนทาง
สายอาชีพแล้ว นะครับ แล้วก็เหตุการณ์ก็ร้ายแรงมาก ไปภาคใต้หลายวันแล้ว แล้วอยู่ทางโน้นก็มาประชุม
ในวันนี้ไม่ได้ ที่นี้สำหรับวันนี้องค์ประชุมเขานับเฉพาะท่านที่เป็นคณะอนุกรรมการยังขาดอีก ๑ ท่าน
เดียวได้ทราบว่าท่านประโชภณ์กำลังเดินทางพยายามเดินทางเข้ามา ผมเข้าใจว่าวันนี้หลายท่านต้อง
ขอขอบพระคุณอย่างยิ่ง เนื่องจากว่าเข้ามาไม่สะดวกเลย คือเข้าพื้นที่รอบ ๆ นี้ลำบากมาก เข้ามาไม่ได้
ติดกรวยติดอะไร แฉงเหลืออะไรทั้งหลายที่เขากั้นพื้นที่ตั้งลานพระรูปอะไรต่าง ๆ ผมเข้าใจว่ายังกั้นอยู่
เข้ามาไม่ได้เลย ต้องขอขอบพระคุณอย่างยิ่ง นะครับ สำหรับการประชุมวันนี้เข้าใจว่าจะมีเอกสารแจกเพียง
ชุดเดียว เนื่องจากว่าเราได้พิจารณาไปจนถึงหมวด ๑ จบไป แล้วก็หมวด ๒ ถึงมาตรา ๑๕ ซึ่งก็พอได้แนว
ประชุมกันไป ๒ – ๓ ครั้งนี้ก็พอได้แนวเพิ่มเติม ที่นี้ผมเข้าใจว่าแม้ว่ายังไม่ครบองค์ประชุม ผมจะขออนุญาต
เริ่มไปก่อนเลย รอท่านประโชภณ์มากก็จะได้นะครับ ผมขออนุญาตเปิดประชุม นะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม เรื่องที่จะเรียนแจ้งต่อที่ประชุมก็คือ
ผลของการที่ได้ไปจัดงานที่จังหวัดลำปาง คณะกรรมาธิการวิสามัญบัณฑิตกเจตนาธรรมณ์ จดหมายเหตุ และ
ตรวจรายงานการประชุม ได้ไปจัดแสดงนิทรรศการและจัดสัมมนาเชิงวิชาการ เรื่องการทำจดหมายเหตุและ
การบัณฑิตกเจตนาธรรมณ์ของรัฐธรรมนูญ เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐ ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ศูนย์ลำปาง จังหวัดลำปาง ที่อำเภอห้างฉัตร อยู่นอกเมือง ไม่ได้อยู่ในเมือง แต่ว่าก็ประสบความสำเร็จ
อย่างดี แล้วก็เป็นการจัดครั้งแรกเลย นะครับ เป็นครั้งแรกที่นำนิทรรศการไปจัดแสดงที่ต่างจังหวัด แล้วก็
ครั้งแรกที่มีการอธิบายให้กับคนนอกกรุงเทพฯ ตามภูมิภาคต่าง ๆ ได้เข้าใจถึง ๒ เรื่อง ๑. ก็คือจดหมายเหตุ
คืออะไร ทำไมต้องทำจดหมายเหตุกัน ๒. รัฐธรรมนูญนั้นทำไมต้องบัณฑิตกเจตนาธรรมณ์ เจตนาธรรมณ์ของ
รัฐธรรมนูญนี้บัณฑิตกไว้ทำไม ซึ่งก็มีผู้เข้าร่วมงานส่วนใหญ่ก็จะเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ซึ่งต้องเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับรัฐศาสตร์เป็นวิชาพื้นฐาน แล้วก็ มีนักศึกษาอื่น ๆ ของ

วันจันทร์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง แล้วก็มีนักศึกษาที่เป็นนักศึกษาจากราชมงคล แล้วก็มีบัณฑิตที่จบไป แล้วก็มีมา บัณฑิตของธรรมศาสตร์ก็มา แล้วประชาชนทั่วไปก็มาส่วนหนึ่ง มีสื่อมวลชนส่วนหนึ่งนะครับ ตั้งเป้าไว้ว่าจะมีผู้เข้าร่วมงานประมาณ ๒๕๐ คน เอกสารที่นำไป ๓๐๐ ชุดก็หมด แล้วก็เท่าที่ดูในรายชื่อที่ ลงทะเบียนนี้เข้าใจว่าประมาณ ๒๖๐ หรือ ๒๗๐ คนนะครับ คนเข้ามาร่วมงานจริงนะครับ โดยที่ท่านเดโช สนวนานนท์ ซึ่งท่านเป็นรองประธานสภาอำนวยการรัฐธรรมนุญ คนที่ ๒ และประธานคณะกรรมการก็เป็น ประธานในการเปิดงาน แล้วก็ีรองผู้ว่าราชการจังหวัด นายเจริญสุข ชุมศรี เป็นรองผู้ว่าราชการจังหวัด ลำปาง ก็ให้เกียรติมากล่าวต้อนรับ แล้วกิจกรรมนี้ก็ได้รับความร่วมมือจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ก็คือ จัดร่วมกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง ร่วมกับ ๓ องค์การของธรรมศาสตร์ ๑. มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง ๒. วิทยาลัยสหวิทยาการ ซึ่งเป็นหน่วยงานเทียบเท่าคณะ ๓. สถาบัน สัญญา ธรรมศักดิ์ เพื่อประชาธิปไตย ซึ่งท่านเดโชก็ได้อธิบายภาพรวมในเรื่องของทั้งเรื่องการทำ จดหมายเหตุ และเรื่องของการสัมมนา เรื่องการจัดทำจดหมายเหตุ และการบันทึกเจตนารมณ์ แล้วก็ อาจารย์ชินษฐาก็อธิบายเรื่องจดหมายเหตุ มีขึ้นจอ ทำเป็นเพาเวอร์พอยท์ขึ้น Vision Laser ให้เห็นตัวอย่าง ด้วย แล้วก็เนื่องจากอาจารย์คมสันท่านติดประชุมคณะกรรมการอำนวยการรัฐธรรมนุญ ช่วงวันเสาร์ที่ผ่านมา ก็เลยงดเดินทางไป คุณศรีวิการ์ก็งดเดินทางไป แต่ว่าท่านทวิชาก็ร่วมไปด้วย แล้วก็ท่านธงชาติก็ร่วมไปด้วย ท่านธงชาติก็ได้แสดงความคิดเห็นในฐานะที่เป็น สสร. ของปี ๒๕๔๐ ก็ได้เนื้อหาค่อนข้างมาก และรายการ นี้ตลอดรายการก็ได้รับความร่วมมือด้วยดีจากสถานีวิทยุ R-Radio นอกจากส่งคนมาแล้วก็ยังมีส่ง เจ้าหน้าที่และส่งคนระดับคนที่ดูแลสถานีวิทยุ R-Radio ในเขตภาคเหนือมาประสานแล้วก็มาถ่ายทอด ตลอดรายการนะครับ ซึ่งสามารถเข้าไปได้ที่เว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการอำนวยการอาชีวศึกษา ฟังเสียงได้ เข้าใจจะเป็น Window multi media file เข้าใจว่าจะฟังเสียง ภาพนั้นผมไม่แน่ใจว่าภาพจะออกมาด้วย หรือเปล่า แต่ว่าเสียงออกมาแน่ ๆ นะครับ ก็ยังเข้าไปดูได้อยู่ตลอดในเว็บไซต์ของการอาชีวศึกษา แล้วก็เขายังได้สัมภาษณ์ช่วงละประมาณ ๑๕ นาที สัมภาษณ์ ๒ คน สัมภาษณ์ท่านเดโช สนวนานนท์ แล้วก็สัมภาษณ์ ตัวผมในเนื้อหาที่เอาไปสัมมนาต่าง ๆ อันนี้ก็ขออนุญาตแจ้งให้ทราบนะครับ ซึ่งในรอบต่อไปนี้ก็จะได้ รับความกรุณาจากท่านวัชรินทร์ ดูเหมือนว่าจะต้องเป็นหัวหน้าคณะ เนื่องจากว่าเป็นผู้ใหญ่ที่จะนำคณะไป สำหรับวันที่ ๑๔ มิถุนายน ที่จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งจะเป็นกิจกรรมอีกกิจกรรมหนึ่งซึ่งจัดร่วมกับ สถาบันการศึกษา ครั้งนี้ก็เป็นการจัดร่วมกับมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ซึ่งจะมีนายกสภามหาวิทยาลัยก็คือ ท่านมีชัย ฤชุพันธ์ ประธาน สนช. แต่เข้าใจว่าตามกำหนดการก็จะได้รับความร่วมมือจากทางวิทยาลัย การเมืองการปกครองของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ดอกเตอร์วิเชียร เป็นคนบดี้ ซึ่งก็ดำเนินการเป็นที่ เรียบร้อย จะมีท่านวัชรินทร์เป็นหัวหน้าคณะไป ถ้ามีพิธีการอะไรต่าง ๆ ก็จะต้องทางท่านวัชรินทร์ แล้วก็ยัง

วันจันทร์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐

ขอได้รับความกรุณาจากท่านวิทยากรด้วยว่า ขอเป็นวิทยากร เพราะเนื้อหาหลาย ๆ ส่วนที่เราจะพอยกตัวอย่างได้ จะเป็นกรอบที่ ๑ เรื่องสิทธิเสรีภาพ ซึ่งท่านได้กรุณาเขียนให้จำนวนมากนะครับ ท่านก็จะไปพูดไปยกตัวอย่างได้ ตัวผมเองตอนที่ลำบาก ผมก็ขึ้นแพาเวอร์พอยที่ขึ้นจอ เราจะแจกหรือไม่แจกเอกสารอย่างไร มันมีปัญหาอยู่อย่างหนึ่งก็คือเอกสารไม่ได้เป็นทางการ แต่ว่าท่านก็สามารถที่จะพูดที่อธิบายได้ แล้วอีกอย่างจะต้องอธิบายว่า เอกสารบางที่มันแจกลำบาก เพราะยังไม่เป็นทางการอย่างไร แต่ว่าถ้าท่านไปร่วมเป็นวิทยากรด้วยก็จะเป็นประโยชน์มาก อันนี้ก็เป็นเรื่องที่แจ้งต่อที่ประชุมทราบ เรื่องที่ ๑ ที่ลำบาก เรื่องที่ ๒ ที่มหาสารคาม เรื่องที่ ๓ สำหรับตัวเล่มนี้ ก็คือข้อมูลเบื้องต้นซึ่งได้ดำเนินการจนกระทั่งเสนอไปที่คณะกรรมการแล้วนี่นะครับ ก็เอาเข้าคณะกรรมการแล้ว ๒ ครั้ง แต่ว่าคณะกรรมการก็ได้รับทราบแล้วนะครับ แล้วก็ชมเชย เพียงแต่ว่ายังไม่ได้รับข้อเสนอให้ปรับปรุงแก้ไขอย่างใดอย่างหนึ่ง ได้ทราบอย่างไม่เป็นทางการว่า อาจจะมีช่องทางคุณหญิงกุลทรัพย์บ้างอะไรบ้าง ซึ่งก็พยายามที่จะตามอยู่ว่ามีข้อมูล Feedback กลับมาหรือไม่นะครับ แต่ว่าก็ยังไม่ผ่านออกไปจากคณะกรรมการไปยังสภาร่างรัฐธรรมนูญหรือคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เท่าที่ได้ฟังการประชุม ๒ ครั้งก็จับใจได้ว่ายังไม่ประสงค์จะให้ข้อมูลนี้เผยแพร่ออกไปจากคณะกรรมการ เพราะว่าเดี๋ยวก็จะทำให้สับสนกันใหญ่ อย่างเช่น ในขณะนี้ อาจารย์เจิมศักดิ์กำลังอภิปราย อภิปรายรอบเช้าก็พูดอีกแล้วว่าเอกสารใช้คนละชุด มันสับสนมาก ถ้าเราเอาอีกชุดหนึ่งนี่โยนเข้าไปก็จะยิ่งสับสนไปกันใหญ่ เพราะฉะนั้นดูเหมือนว่ายังไม่ใช่อีกเหมาะสมอันควรที่จะเอาเรื่องที่เรานี้ไปแจ้งให้สภาร่างรัฐธรรมนูญได้รับทราบ และนอกจากนั้นแล้วในขณะนี้สภาร่างรัฐธรรมนูญก็ยังมีเรื่องประเด็นสำคัญในการพิจารณาและยังไม่มีความที่จะเสนอเข้าไปในช่วงนี้ ก็จะเสนอเข้าไปในช่วงเดือนกรกฎาคมมากกว่า ผมไม่ทราบว่าทางฝ่ายเลขานุการมีเรื่องอื่นที่จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบเพิ่มเติมบ้างไหมครับ

เลขานุการ : ไม่มี

ประธาน : ไม่มีนะครับ ต่อไปผมไม่ทราบว่าในระเบียบวาระที่ ๒ ในวันนี้เราได้เตรียมเรื่องการรับรอง

เลขานุการ : ขอเลื่อนไปก่อน

ประธาน : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองบันทึกการประชุมนี้จะขอภัยขออนุญาตเลื่อนวาระนี้ไปก่อนนะครับ มาที่เรื่องหลักที่เราจะพิจารณากันในวันนี้เลยนะครับ ก็คือ

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องพิจารณา ก็คือพิจารณาจัดทำร่างบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยรายมาตรา ซึ่งในวันนี้เราจะพิจารณาต่อที่มาตรา ๑๕ ที่นี้จะขออนุญาตอย่างนี้ครับว่า สำหรับในการประชุมคณะกรรมการครั้งต่อไปนี้ มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๑๔ ที่ไปปรับปรุงได้ข้อความอย่างไร ช่วยเอามาแสดงเสนอต่อที่ประชุมด้วย จะได้จบไป เดี่ยวจะค้างมากเกินไป เชิญท่านประโชชน์ครับ

คณะกรรมการกิจการบันเทิงเจตนารมณ์
วันจันทร์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐

อารีรัตน์ ๑/๔

นายประโกศล ฐภาวสุ : ขอบพระคุณท่านประธานครับ ในส่วนของมาตรา ๑ ถึง
มาตรา ๑๔ ที่ทำไป ผมคิดว่าน่าจะ Mail ไปให้คณะกรรมการวิสามัญชุดใหญ่เสียก่อน เพื่อจะได้ดูเป็น
การเกริ่นปูพื้นไป จะได้ไม่เสียเวลา เพราะมันจะได้ใช้เวลาในการคิดได้นาน คิดว่าน่าจะกระทำได้ไม่ยาก
ขอบคุณ

ประธาน : ได้ไหมครับ เข้าใจว่าเรามี e-mail อยู่เกือบทั้งหมดเลยนะครับเท่าที่มีนี่นะครับ
ซึ่งจะขอให้ e-mail ไปซึ่งจะไม่มีค่าใช้จ่ายอะไรทั้งสิ้นเลย แล้วก็สะดวกด้วยนะครับ ที่นี้ผมขออนุญาตถาม
ข้อมูลนิดหนึ่ง e-mail ของคณะกรรมการชุดใหญ่นี้เรามีครบทุกคนไหม ถ้าไม่ครบ สมควรจะ Fax ด้วย
หรือไม่อย่างไร เรามีจำนวนมากใช้ไหมครับ e-mail ข้อมูลที่เรามีอยู่ เกือบหมดเลยหรือเปล่าครับ เกือบหมด
ทุกคนเลยใช้ไหมครับ เพราะฉะนั้นส่วนที่ขาดนี้ถ้าเป็นไปได้จะใช้วิธี Fax นี้จะได้ไหม เพราะว่ามีไม่มาก เพื่อ
เป็นข้อมูล แต่เราต้องมั่นใจว่า อันนี้เพื่อเป็นข้อมูลเพื่อให้ท่านเห็น แล้วก็ในโอกาสต่อไปผมเสนออย่างนี้ครับ
ว่า ถ้าจบหมวด ๒ เราจะเอาเข้าคณะกรรมการชุดใหญ่ให้ช่วยพิจารณา ไม่ใช่เข้าไปพรวดเดียวเต็ม
ไปหมด พอจบหมวด ๒ เราก็จะเริ่มพิจารณาแล้ว แล้วผมเห็นด้วยกับท่านประโกศลที่เราควรจะรีบส่งเท่าที่
เราทำเสร็จนะครับ ขอเป็นอย่างนี้ ขอบพระคุณครับ ที่วันนี้ก็คงยังไม่ดูหน้าตาของมาตรา ๑ ถึงมาตรา ๑๔
ก็ขอต่อที่มาตรา ๑๕ เลย มาตรา ๑๕ ก็เป็นส่วนต่อในเรื่องของหมวด ๒ พระมหากษัตริย์ ลองช่วยกัน
พิจารณา ช่วยเสนอเลย เชิญครับ

วันจันทร์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐

ประธาน : ผมขอแทรกนิดเดียว เดี่ยวต่อได้เลยนะครับ คนบอกว่า ครั้งที่ ๓ แล้วก็วันนี้ วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ ใหม่มครีบ ขอว่า Header footer หัวกระดาษ ท้ายกระดาษมันน่าจะเป็น ข้อความท้ายกระดาษ ข้อความท้ายกระดาษน่าจะบอกว่า เราพิจารณาเป็นครั้งที่ ๓ แล้วก็วันที่เท่าไร ไม่อย่างนั้นแล้วต่อไปจะมีเอกสารเต็มไปหมด อันนี้จะได้รู้ว่าเราคุยกันครั้งที่ ๓ แล้ว แล้วก็วันที่เท่าไร ขอให้ ทูกรอบ เวลาส่งเอกสารให้พิจารณาขอให้ข้อความข้างล่างด้วยนะครับ โอ.เค. ต่อเลยครับ

นายพรรัตน์ วิจิตรพันธุ์ : มาตรา ๑๕ ก่อนเข้ารับหน้าที่ของมนตรีต้องถวายสัตย์ปฏิญาณ ต่อพระมหากษัตริย์ด้วยถ้อยคำดังต่อไปนี้ ข้าพระพุทธเจ้า ชื่อผู้ปฏิญาณ ขอถวายสัตย์ปฏิญาณว่า ข้าพระพุทธเจ้าจะจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ และจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์ ของประเทศและประชาชน ทั้งจะรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ เจตนารมณ์ถวายสัตย์ปฏิญาณต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ ก่อนการเข้ารับหน้าที่ขององมนตรี เพื่อแสดง ความจงรักภักดี ปฏิญาณหมายความว่า คำกล่าวอย่างมีพิธีเป็นคำมั่นว่าจะปฏิบัติกรอย่างใดอย่างหนึ่ง ถ้าไม่ปฏิบัติตามมันที่ให้ไว้ ให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ระบุไว้จงบรรดาให้เกิดผลร้าย พระมหากษัตริย์ หมายความว่า ต้องกล่าวเฉพาะพระพักตร์ ตราบใดที่ยังไม่ได้ถวายสัตย์ปฏิญาณจะเข้ารับหน้าที่ไม่ได้ หมายเหตุคงเดิม ตามรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ และคงเดิมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๒ ครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : หมายความว่าหลักการนี้ เพิ่งมีบัญญัติใน ๒๕๔๒ หลังจากนั้นก็ใหม่

ประธาน : เริ่ม ๒๕๔๒ เป็นครั้งแรกครับ แล้วมาบัญญัติไว้ตลอด ใช่ครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ก็ต้องบอกให้ชัดว่า หลักการนี้มีบัญญัติไว้ตั้งแต่ ปี ๒๕๔๒ เป็นต้นมาจนถึงฉบับปัจจุบันหรืออย่างไรก็ว่าเอาดูประหนึ่งว่าให้มี ๒ ฉบับ

ประธาน : คือเดิมคำว่า เป็นต้นมาต่อท้าย เข้าใจใหม่ครับ คงเดิมตามรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๒ เป็นต้นมา ได้ใหม่ครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ที่ว่าเจตนารมณ์การปฏิญาณมันไม่ใช่แสดงความจงรักภักดี อย่างเดียว มันแสดงถึงการปฏิบัติหน้าที่ด้วยไม่ใช่หรือ คือหลักการปฏิบัติหน้าที่

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ที่นี้คำอธิบายคำว่าปฏิญาณหมายความว่า น่าจะไปอยู่ ตรงหมายเหตุ ถ้าเอามาใส่ตรงวรรคนี้บ๊อบ ดูประหนึ่งสับสนนิดหนึ่ง นี่เป็นข้อสังเกตว่า ปฏิญาณน่าจะ เจตนารมณ์ ไม่ใช่เฉพาะจงรักภักดีอย่างเดียว มันรวมถึงการปฏิบัติหน้าที่ด้วยหรือเปล่า

ประธาน : ขออนุญาตหาวิธีอื่นหนึ่งนะครับ เพราะเดี๋ยวเราเจอในเรื่องของการปฏิญาณ ตนของตำแหน่งอื่น ๆ ด้วย แต่สำหรับตำแหน่งในมาตรา ๑๕ เป็นตำแหน่งต่อจากนี้เฉพาะหรือเปล่า

วันจันทร์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐

ผมไม่ทราบ แต่เป็นตำแหน่งของคณบดี อันนี้เป็นตำแหน่งของคณบดี ที่นี้จึงรักภักดีอย่างเดียวยกผมเห็นด้วยว่า ไม่พอ อยากจะขอความเห็นเพิ่มเติมนะครับ เชิญเลยครับ เชิญท่านคณบดีครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร์ : ขอบคุณครับ ผม คณิต ครับ

ประการที่ ๑ ปกติถวายสัตย์ปฏิญาณผมเข้าใจว่า เป็นเรื่องที่จะปฏิญาณตนเพื่อจะปฏิบัติหน้าที่โดยซื่อสัตย์สุจริตนะครับ ที่นี้สำหรับเกี่ยวกับทางด้านหมวดพระมหากษัตริย์ องคมนตรีต้องประกอบด้วยความจริงภาคีเพิ่มขึ้นมาจากข้าราชการทั่วไป เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมคิดว่า อยากจะขอเสนอว่าการปฏิญาณ การถวายสัตย์ปฏิญาณจะต้องมีเรื่องการปฏิบัติหน้าที่ทุกครั้งนะครับ

ประการที่ ๒ เกี่ยวกับเรื่องการปฏิญาณนะครับ ที่เมื่อกี้พี่วัชรินทร์เสนอมาว่า น่าจะมีตรงหมายเหตุ ที่นี้ถ้าเกิดดูจากเจตนารมณ์เราตั้งใจจะเขียนหมายเหตุเพื่อจะให้เห็นว่าเป็นเรื่องคงเดิมหรือเปลี่ยนแปลงอย่างไร ตรงนี้ถ้าเกิดปฏิญาณเอาไว้ตามเดิมอาจจะไม่รุ่งรัง ถ้าเกิดเอาไว้ตรงหมายเหตุอาจจะทำให้ดูช่องหมายเหตุรุ่งรังไปนิดหนึ่ง ผมเลยขออนุญาตขอความเห็นต่างว่าอาจจะเอาไว้ตามเดิมดีกว่าครับ

ประธาน : ท่านวัชรินทร์เชิญครับ

นายวัชรินทร์ บัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี : คือวรรคสองคำอธิบายพร้อมปฏิญาณมันคล้าย ๆ กับในบทจากพจนานุกรมใช้ใหม่ ในคำจากพจนานุกรมใช้หรือเปล่า

นายพนรัตน์ วิจิตรพันธุ์ : เป็นคำอธิบายของอาจารย์

ประธาน : คือเราตั้งใจที่ว่าทำไมต้องบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัย นี่มันไม่ใช่การอธิบาย เพราะฉะนั้นน่าจะต้องปรับคืออยากจะขอหารือเพราะมีหลายแห่งเราใช้ คำนี้หมายความว่า คำนี้หมายความว่า เราจะจะต้องอธิบายมากกว่าว่าทำไมต้องปฏิญาณ ทำไมต้องปฏิญาณตนต่อพระมหากษัตริย์ ไม่ใช่อธิบายว่าปฏิญาณหมายความว่า ต่อพระมหากษัตริย์หมายความว่า อย่างนั้นจะตรงกว่าไหมครับ เพราะว่าเราจะเจออย่างนี้หลายกรณี เราต้องตอบโจทย์ที่ว่าทำไมต้องทำอย่างนั้น ทำไมมาตรานี้เขียนอย่างนี้มากกว่า รับผิดชอบได้ไหมครับ คือที่ลัดไปแล้ว ก็ยังแก้กันอยู่ ถ้าอย่างนั้นเอาข้อความก่อน ลำดับถ้อยคำได้ตกลงข้อความในย่อหน้าที่ ๒ กับย่อหน้าที่ ๓ อาจจะแยกหรืออาจจะรวมกัน แต่ว่าปรับได้ไหมครับ เพื่อตอบคำถามว่าทำไมต้องปฏิญาณตน แล้วทำไมต้องปฏิญาณตนต่อพระมหากษัตริย์ด้วยได้ไหมครับ ซึ่งดูเหมือนว่ามีข้อเสนอว่าก็เก็บไว้ตรงนี้ แต่ว่าไม่ต้องไปใส่ไว้ในช่องหมายเหตุ หมายเหตุน่าจะสั้นหน่อยนะ รับผิดชอบได้ไหมครับ มีข้อสังเกตอย่างอื่นไหมครับ เชิญนะครับ อาจารย์วิจิตรเชิญครับ

รองศาสตราจารย์วิจิตร วิเชียรชม : ไม่ทราบจะเขียนสั้น ๆ แบบนี้ได้ไหม การถวายสัตย์ปฏิญาณต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ หรือพระมหากษัตริย์เฉย ๆ ก็ได้ ก่อนการเข้ารับหน้าที่ขององคมนตรีเป็นการกระทำเพื่อแสดงความจงรักภักดีแล้วก็จบ แค่นี้พอ

วันจันทร์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐

ประธาน : คือที่ท่านเสนอเมื่อสักครู่นี้ก็คือ เรื่องบรรทัดแรกก็ขึ้นต้นก่อนการเข้ารับหน้าที่
เลยใช่ไหมครับ ก่อนการเข้ารับหน้าที่ขององคมนตรีขึ้นตรงนี้เลย ขอตานทบทวนอีกที่ได้ไหมครับ

รองศาสตราจารย์วิจิตร วิเชียรชม : การถวายสัตย์ปฏิญาณต่อพระมหากษัตริย์ก่อนการ
เข้ารับหน้าที่ขององคมนตรีเป็นการกระทำเพื่อแสดงความจงรักภักดี

ประธาน : ไม่ใช่สถาบัน การถวายสัตย์ปฏิญาณต่อพระมหากษัตริย์ก่อนการเข้ารับหน้าที่

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : เมื่อกี้ผมฟังไม่ทัน องคมนตรีคล้ายเป็นที่ปรึกษาของ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ใช่ไหมครับ รับหน้าที่ก็คือเป็นถวายให้คำแนะนำถวายคำปรึกษาหรือข้อหาหรือ
ที่ท่านหาหรือหรือว่าทางคณะองคมนตรีถวายคำหาหรือ ที่นี้เจตนารมณ์จงรักภักดี คือ อันอื่นมันก็จะรักภักดี

ประธาน : คือท่านคิดว่าน่าจะต้องบอกว่า ทำหน้าที่อะไร หน้าที่คือ ถวายคำหาหรือ
ใช่ไหมครับ แต่ว่ามาตราก่อนที่จะถึงมาตรา ๑๕ ดูเหมือนว่าจะมีกล่าวถึงว่า องคมนตรีทำอะไรอยู่ใช่ไหม
ครับ ที่นี้เรามาเริ่มข้อความมาตรา ๑๕ ที่จริงก่อนมาตรา ๑๕ จะมีอยู่ ถวายคำ เที่ยนเชิญ

ท่านประโกชฌ์ครับ

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : ผม ประโกชฌ์ สภาวสุ จริง ๆ แล้วการถวายสัตย์ปฏิญาณตน
ต่อองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเมื่อรับหน้าที่สำคัญ ๆ ก็มีปรากฏให้เห็นหมดนะครับ แม้กระทั่งในส่วนของ
ของสมาชิกรัฐสภาเองก็ตามที่ ผมคิดว่าในส่วนนี้น่าที่จะมองย้อนไปถึงประเพณีปฏิบัติตั้งแต่สมัยโบราณ
แล้วว่าตั้งแต่สมัยกองทัพ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทำอะไรทำนองนี้เลยหรือเปล่าว่า เราได้มีการกระทำอย่างนี้มา
เป็นประเพณีปฏิบัติมาช้านานแล้ว แล้วก็การกระทำอันนี้ก็เป็นการสอดคล้องให้ประเพณีนั้นได้สืบทอด
ออกมาเพื่อเป็นการให้เริ่มต้นการทำงาน มันเป็นสัญลักษณ์ของการเริ่มต้นการทำงานด้วย อย่างสมาชิก
รัฐสภาถ้าไม่ถวายสัตย์ก็ไม่ถือว่าเป็นสมาชิกรัฐสภา เพราะฉะนั้นจุดนี้น่าจะเป็นประเด็นเหมือนกันนะครับ
ผมฝากไว้ด้วยครับ

ประธาน : เพราะฉะนั้นก็น่าจะมีข้อความทำนองว่า เป็นไปตามประเพณีปฏิบัติที่มีมา
แต่โบราณนะครับ ทำนองนี้นะครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ถือน้ำพิพัฒน์สัตยาบันสมัยก่อนเป็นอย่างนี้คล้าย ๆ กับ
มาสาปแช่งตัวเองว่าต้องซื่อสัตย์สุจริต ถวาย ถ้าไม่ปฏิบัติตาม จะมีอันเป็นไปมันเป็นพิธีนี้เก่าแก่และ
ศักดิ์สิทธิ์เราจะสื่ออย่างไรตรงนี้

ประธาน : ย่อหน้าที่ ๒ ใช่ไหมครับ ย่อหน้าที่ ๒ พูดถึงเรื่องว่าทำไมต้องปฏิญาณแล้วก็
ขอให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ระบุไว้จงลดบรรดาให้เกิดผลร้าย ถ้าหากไม่ปฏิบัติตามคำมั่นที่ให้ไว้จะเป็นอย่างนี้ แต่ว่า
ต้องเพิ่มเข้าไปว่าจริง ๆ แล้วก็สืบต่อมาจากประเพณีที่ได้ปฏิบัติมาตั้งแต่ครั้งโบราณ เชิญครับ

วันจันทร์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐

นายประโกศล ฐากวสุ : ผมคิดว่าเราพอได้เป็นรูปเป็นกรอบพอสมควรแล้ว แล้วเราแขวน มาตรานี้ไว้ก่อนก็ได้ เพราะว่าถ้าเราทำตรงนี้ให้สวญเราจะไปใช้ได้ในรอบ ๒ ในเรื่องของสมาชิกรัฐสภา ก็จำเป็นต้องมีการถวายสัตย์ปฏิญาณอยู่ก็เหมือนกันนะครับ คิดว่าน้อง ๆ นักวิชาการพอได้โอเคตรงนี้แล้ว ลองไปค้นแล้วกระชับตรงความรู้สึกตรงนี้นะครับ จับเป็นประเด็น ๆ ไว้ แล้วลองค้นหาดูอีก คงไม่สามารถจะ สำเร็จได้ภายใน ๑ เดือน

ประธาน : แล้วก็เอามาเสนอหลังจากปรับปรุงแล้วนะครับ เชิญท่านคณิตครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ขอขอบคุณครับ เมื่อกี้ผมย้อนกลับไปดูของเมื่อคราวที่แล้ว ถ้าเกิด ครั้งนี้ที่เราบอกว่าตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๒ เป็นต้นมา ถ้าเกิดของเดิม มาตรา ๘ นะครับ คงเดิมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ๒๕๔๐ ทิ้งไว้แค่นั้น ไม่ได้บอกว่าจะเดิม ตามตั้งแต่ปี ๒๕๓๒ เป็นต้นมา ในตรงนี้ผมคิดว่าจะเอาอย่างไรก็ได้ แต่อยากจะทำให้มันเหมือนกัน

ประธาน : ครับ เราเคยคุยกันครับ ไม่เป็นไร ผมขออธิบายเลย คือตัวร่างเดิมเข้าใจว่า ยัง ปรับปรุงแล้วยังเพิ่มได้อีก ก็คือ เราต้องย้อนกลับมาดูรัฐธรรมนูญฉบับต้น ถ้า ๒๕๓๕ ต้องอ้าง ๒๕๓๕ ที่นี้ บังเอิญมาตรา ๑๕ เราย้อนไป ไปเจอแค่ ๒๕๓๒ เป็นต้นมา ถ้าอันไหนตั้งแต่ ๒๕๓๕ เป็นต้นก็ต้องถอยไป ๒๕๓๕ อันไหนประเพณีแต่โบราณต้องอ้างประเพณีแต่โบราณด้วย อันนี้เราคุยไว้อย่างนี้ มีอะไรเพิ่มเติม หรือเปล่า ท่านนพรัตน์จะได้ผ่านไป

นายนพรัตน์ วิจิตรพันธุ์ : ก็เป็นมติของคราวที่แล้วครับ ก็ไปเพิ่มเติมแล้วครับ

ประธาน : โอ.เค. แต่ว่าต้องเอามาให้ดูนะ อันนี้ท่านต้องเอามาดู ว่าตกลงเขียนครบไหม เพราะฉะนั้นจะต้องถูกทวงถามหรือต้องดูว่าเขียนครบถ้วนหรือไม่ ถ้าอย่างนั้นถ้าไม่มีประเด็นอื่น ผมขอ อนุญาตผ่านมาตรา ๑๕ ไปนะครับ เชิญครับ

นายนพรัตน์ วิจิตรพันธุ์ : ขอตั้งข้อสังเกตมาตรา ๑๕ นิดหน่อยนะครับ ก็คือว่าที่ต่อ สถาบันพระมหากษัตริย์ ก็อยากให้ประชุมพิจารณาว่าจะตัดคำว่า สถาบันออกหรือไม่

ประธาน : ต้องตัดครับ ถวายสัตย์ปฏิญาณต่อสถาบันไม่ได้ ต้องถวายสัตย์ปฏิญาณต่อ ใครในต้วบทเขาเขียนไว้ถูกแล้ว ต่อพระมหากษัตริย์ต่อสถาบันไม่ได้ เล่มใหญ่ ก็เล่มใหญ่ ไม่สนใจเอาตามที มันถูก ครับ ต้องเอาให้ถูกไม่ต้องดูอะไรถึงขนาดนั้นนะครับ ก็ในเมื่ออันนี้ต้องใส่ไว้แบบนี้ก็ต้องใส่ไว้แบบนี้ นะครับ ต่อนะครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ฝากฝ่ายเลขานุการนิดหนึ่ง คือตรงถวายสัตย์มันจะมี หลายมาตรา มีของคณะมนตรี แล้วก็มีของผู้พิพากษาด้วย ดูไปที่เดียวเลย เพราะว่าหลักการเหมือนกัน แต่ว่ามันอาจจะต่างกันตรงที่ว่าความสำคัญ

ประธาน : คือมาตรา ๑๕ มีเรื่องจงรักภักดี มีหมดเลยหรือครับ

คณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์
วันจันทร์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐

นวพร ๒/๕

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : มีจงรักภักดี

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นก็ตามความหมายเดียวกัน

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : แต่ว่าจะมีความซื่อสัตย์สุจริตหรืออะไรปฏิบัติ
หน้าที่เกี่ยวกับ ถ้าอย่างนี้ก็เสนอมาแบบทุกมาตราที่เกี่ยวกับเรื่องการถวายสัตย์ปฏิญาณจะได้จบไปเลย

ประธาน : ก็มีอยู่หลายมาตรา โอ.เค. นะครับ อันนี้เราหมายเหตุไว้ด้วยว่า ไปทำใน
มาตราอื่น แล้วก็จบชุดนี้ไปเลยนะครับ ชุดที่เกี่ยวข้องกับการถวายสัตย์ปฏิญาณ มาตราอื่น ๆ ด้วย เช่น
มาตรา ๑๙๗ และมีอื่น ๆ อีกนะครับ เต็มไปคั่นได้ นะครับ มีหลายมาตรา ขอบพระคุณครับ ต่อไป
มาตรา ๑๖ เชิญครับ

นายณพรัตน์ วิจิตรพันธุ์ : มาตรา ๑๖ องคมนตรีพ้นจากตำแหน่งเมื่อ ตาย ลาออก หรือมี
พระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่ง เจตนารมณ์ เพื่อกำหนดเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งขององคมนตรี
ไว้ ซึ่งมีอยู่ ๓ กรณีได้แก่ พ้นตำแหน่งเมื่อตาย พ้นตำแหน่งเมื่อลาออก หรือพ้นจากตำแหน่งเมื่อมีพระบรม
ราชโองการให้พ้นจากตำแหน่ง ซึ่งเป็นไปตามพระราชอัธยาศัย สาเหตุคงเดิมตามรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช ๒๕๕๐ และคงเดิมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช
๒๕๕๒ เป็นต้นมาครับ

วันจันทร์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐

ประธาน : ตายนี้ก็ตายแน่ะครับ แต่ลาออกเป็นไปตามพระราชอัธยาศัยหรือเปล่าครับ หรือว่าพ้นจากตำแหน่งเป็นไปตามพระราชอัธยาศัยอย่างเดียว ขนาดตายนี้ยังต้องถวายบังคมลาเลย ตามธรรมเนียม จริง ๆ ใช่ไหมครับ ตายนี้ต้องไปลาตายด้วยนะครับ ญาติต้องไปลาตาย ที่นี้ผมไม่ทราบว่า เราเขียนอย่างนี้มันชัดเจนหรือไม่ครับ จะขอถามความเห็นผู้รู้หน่อยครับ แต่เท่าที่ผมทราบ ข้าราชการ ระดับสูงตายต้องไปถวายบังคมลาด้วยซ้ำครับ

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : ผมคิดว่ามาตรา ๑๖ นี้เราเอาเฉพาะในส่วนนี้เพื่อกำหนดเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งขององคมนตรีก็พอแล้ว ที่เหลือมันก็มีความกระจ่างในถ้อยคำของมาตราอยู่แล้ว

ประธาน : ได้ไหมครับ ก็คือเพื่อกำหนดเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งขององคมนตรี ไม่ต้องไว้นี้นะครับ ตัดคำว่า ไว้ ออกด้วย จบเลย ได้ไหมครับ ก็เหลือช่องหมายเหตุ แสดงว่าเราค้นไปแล้ว อ้างอิงได้แค่ปี ๒๕๓๒

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ตั้งแต่ปี ๒๕๓๒ เป็นต้นมา

ประธาน : ปี ๒๕๓๒ แล้วเติมคำว่า เป็นต้นมา ใช่ไหมครับ อันนี้ยืนยันนะครับ เชิญท่านคณิต

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : เคยเผื่อไว้ก่อนนะครับ สมมุติว่าถ้าเผื่อเราเจอมันมาเริ่มต้น พูดถึง มาตราอื่น ๆ ถ้ามาเจอเริ่มต้นเมื่อปีไม่ใช่ ๒๕๓๒ มาเริ่มต้นสมมุติปี ๒๕๑๕ แล้วก็หยุดไป แต่ว่ามีอีกทีหนึ่ง ๒๕๓๕ ตรงนั้นเราก็คงต้องใช้ว่า ๒๕๑๕ เป็นต้นมา แล้วก็ อื่นๆ แล้วต้องมีต่อไปอีกว่า ฉบับไหนที่มี เพื่อจะได้ให้ชัดเจน

ประธาน : อันนี้ขออนุญาตขอความเห็นว่าต้องไล่หลาย ๆ ฉบับหรือเปล่า หรือว่าสาวไป ถึงไหน คือเจตนารมณ์ตอนแรกนี้เราคิดว่า บางอย่างมันไม่ใช่ว่าคงเดิมตามปี ๒๕๔๐ อย่างเดียว ที่จริงมันมี มาก่อน ที่นี้เราควรจะต้องให้อย่างที่พีคณิตว่าไหมครับ ท่านคิดว่าอย่างไรจะขอความเห็นนิดหนึ่งนะครับ เชิญท่านประโกชฌ์ครับ

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : ขอบพระคุณท่านประธานครับ คือจริง ๆ แล้วถ้าเราพิจารณา ดูการเป็นคงเดิมของมัน มิได้เป็นเจตนารมณ์นะครับ เจตนารมณ์มิได้มีความประสงค์จะให้คงเดิม แต่เผอิญ เจตนารมณ์มันไปตรงกันกับสิ่งที่ผ่านมามันเลยคงเดิม คำถามก็คือว่า แล้วเราจะต้องใส่ลงไปไหม คนที่มา เปิดเจตนารมณ์อยากจะมีใหม่กว่าที่เขียนนี้เขียนแล้วมันไปซ้ำกับอันไหน แล้วเขาจะมาเปิดที่เจตนารมณ์ มันต้องคิดประเด็นนี้ ถ้าเขาอยากจะทำมาตราที่มีความซับซ้อนกับรัฐธรรมนูญที่ผ่านมา ๑๗ ฉบับ ที่ฉบับใดบ้าง เขาจะลุกขึ้นมาเปิดดูเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตนารมณ์หรือเปล่า ต้องอยู่ที่ประเด็นนี้ ถ้าเขา และทุกคนเห็นตรงกันว่าจะต้องมาเปิดเจตนารมณ์เท่านั้นจึงจะรู้ว่าไปซ้ำซ้อนกับรัฐธรรมนูญฉบับไหนได้บ้าง

วันจันทร์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐

เราจึงจะต้องมานั่งไล่ใส่ออกมา แต่ถ้ามันไม่เกี่ยวข้องของมันก็ไม่เห็นจำเป็นที่เราจะต้องมานั่งดูหรือว่ามันซ้ำซ้อนแต่ประการใด อย่าลืมว่าเจตนารมณ์คนที่ร่างก็ดี เราก็ดีนี้มีได้มีความประสงค์จะให้คงเดิมไว้คือไม่ใช่ว่าคงเดิมแล้วจะดีที่สุดไม่ใช่ เผลอของมันไปเหมือนกันจึงกลายเป็นคงเดิมไปโดยปริยายครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : คือน่าจะใช้คำว่า หลักการดังกล่าว มีบัญญัติไว้ครั้งแรกตั้งแต่รัฐธรรมนูญฉบับไหนเป็นต้นมา ที่จริงมันก็เป็นหลักการในเรื่องนั้น ๆ มีการบัญญัติในรัฐธรรมนูญไทย แต่ที่ผมเขียนให้เมื่อกี้ที่ คัดค้านความเป็นมนุษย์ เพิ่งนำมา หลักการดังกล่าวนำมาบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เป็นต้นมา นี่เอามาจากหลักตรงนี้ ที่นี่คือถ้าจะเขียนให้ชัดเจนน่าจะเน้นตรงนั้น หลักการตัวนี้มันเริ่มเอามาใช้ในรัฐธรรมนูญไทยตั้งแต่เมื่อไร หรือว่าเป็นหลักการที่เป็นจารีตประเพณีการปกครองมาในอดีต แล้วก็เพิ่งมาบัญญัติไว้เป็นกฎหมายรัฐธรรมนูญเมื่อไร ถ้าเขียนได้อย่างนั้นมันจะชัด

ประธาน : ประเด็นนี้จะน่าสนใจ คือเราก็อยู่ในหมวด ๑ หมวด ๒ ในเมื่อเขาไม่ได้แก้ไขไม่ได้อะไร เรากำลังคิดตรงนี้ แต่ว่าต้องคิดถึงหมวดอื่น ๆ ที่จะตามมาอีกมากด้วยว่าจะทำอย่างไร เพราะฉะนั้นที่ท่านประโกชฌ์ได้อธิบายนี้ก็สำคัญมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรอบ ๒ เรื่องสถาบันการเมือง ที่นี้คราวนี้จะสนุกแล้วเพราะจะไม่เหมือนกันเลย มันจำเป็นหรือเปล่าเป็นประเด็นหรือเปล่า หรือการบันทึกเจตนารมณ์จริงหรือไม่ หรือว่าเราเคยคุยกันว่า ต้องทำอย่างนี้เหมือนกันทุกกรอบทุกหมวด แต่พอถึงหมวด ๑ หมวด ๒ เราคิดว่าจะพยายามอธิบายตรงนี้ได้ แต่พอถึงจุดอื่นเราจะวางรูปแบบ แล้วก็ต้องไปใช้หมดอย่างนี้มันจะไปผิดทางอย่างไรหรือไม่ เพราะวัตถุประสงค์หลักนี้เราต้องอธิบายเจตนารมณ์ว่าที่บันทึกไว้นี้ขยายความ มาตราว่าต้องการอะไรมากกว่า แต่ถ้ามันเป็นประเด็นว่า ในเมื่อหมวด ๑ หมวด ๒ นี้มันมีประเด็นว่าต้องทำความเข้าใจในอดีตมันเลยต้องทำความเข้าใจไป แต่ผมก็เข้าใจว่าสำหรับหมวดอื่นนี้ เช่น ที่มาของ สส. สว. อะไรต่าง ๆ เหล่านี้คงไม่มีความจำเป็นใด ๆ คือถ้าไปเปรียบเทียบกับในอดีตเขาจะเป็นตารางใหญ่มาก แล้วก็จะมีเอกสารต่าง ๆ มากมาย ซึ่งก็จะหมดความจำเป็น ซึ่งจะไม่ใช้เรื่องเจตนารมณ์แล้ว อันนั้นคงจะพยายามเอาว่า อย่างน้อยที่สุด ณ ที่นี้เราพิจารณาหมวด ๑ หมวด ๒ เราเขียนอย่างนี้ แต่ถ้าเป็นหมวดอื่นเอาเป็นว่าไม่ผูกมัดนะครับว่า ต้องไปค้นไปอะไรเติมไปหมด อันนั้นเหลือกลับมาที่มาตรานี้ เพราะฉะนั้นมี ๒ แนวแล้วนะครับ ก็คือใช้คำว่า เป็นต้นมา หรือว่าบอกก็ตรงเหมือนกันที่ท่านวัชรินทร์บอกนะครับว่าการดังกล่าวก็ได้มีการบัญญัติเป็นครั้งแรกไว้ในฉบับปี ๒๕๔๒ อย่างนั้นนะครับ ให้เลือกอย่างนี้ ท่านคิดว่าท่านเห็นว่าเป็นอย่างไรนะครับ อยากจะถามนิดหนึ่งนะครับ ถ้าความเห็นของผมนี้ได้ทั้ง ๒ อย่าง เพียงแต่ว่าเราจะต้องให้เปรียบเทียบกับมาตราอื่นด้วย เพราะว่าเราต้องเขียนอธิบายหลายมาตราในหมวด ๑ กับหมวด ๒ คือถ้าไม่อย่างนั้นก็เขียนไว้ทั้ง ๒ แบบ แล้วก็ให้เลือกอีกทีหนึ่ง ไม่ทราบว่าคุณมีความเห็นอย่างไรบ้างครับ มีความเห็นหรือเปล่า มีอะไรหรือเปล่า เชิญนะครับ

วันจันทร์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐

นางสาวณัฐินี พัดฉวีวรรณ : ณัฐินี นะคะ ถ้าเป็นกรอบ ๒ แล้วให้ดูว่ามาตราที่เขียนมาตั้งแต่รัฐธรรมนูญฉบับที่เท่าไร อย่างมาตราหนึ่งมันมี ๕ ววรรคอย่างนี้ แต่ละวรรคก็เขียนมาแต่ละรัฐธรรมนูญ คือ ๕ รัฐธรรมนูญมาประกอบกันเป็น ๑ มาตรา ถ้าเขียนเอาไว้ก็จะเยอะค่ะ

ประธาน : คือผมก็คิดว่าเรื่องนั้นคงไม่เขียนแน่ เรื่องสถาบันการเมือง แล้วมาไล่เขียนเทียบกับรัฐธรรมนูญฉบับก่อน ๆ นี่ไม่มีประโยชน์อันใดเลย ซึ่งเรื่องนี้เขามีการศึกษาอยู่แล้ว ชูวิชาการ ชูคดีนี้เขาศึกษาอยู่แล้ว แต่คงไม่ใช่เรื่องเจตนารมณ์แล้วถ้าเป็นหมวดนั้น เทียบท่านคดีครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : คืออย่างกรณีแต่ละมาตราที่เปลี่ยนไปจากเดิม ถ้าเพื่อเกิดไม่เปลี่ยนเราก็หมายความว่าคงเดิมไม่เปลี่ยน แต่ถ้าเพื่อเกิดเปลี่ยนใหม่ครับ ก็คงไม่ต้องมีหมายเหตุ เพียงแต่ว่า บันทึกเจตนารมณ์ว่า มาตราเจตนารมณ์คืออะไรเท่านั้นเองนะคะ

ประธาน : อย่างนั้นดูเหมือนว่า เราคิดว่าอย่างไรก็ได้ใหม่ครับ จะเขียนว่าเป็นต้นมา หรือว่าที่เสนอให้เสนอว่า อันนี้ถ้ามีคนโต้แย้งจะเอาอันหลังนี้ว่า หลักการดังกล่าวได้มีการบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๔๒ เป็นครั้งแรกจะใช้แบบนี้แทนได้ใหม่ครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : บางอันบัญญัติ แล้วก็ต่อมาไม่มีบัญญัติแบบนี้ เราก็บอกว่า ครั้งแรกนี้ก็ โอ.เค. มันก็คือว่า แม้ฉบับหลังชั่วคราวนี้ไม่มีบัญญัติแน่นอน ประกาศชั่วคราว ๆ ไม่ละเอียด ไม่มีบัญญัติ ก็อาจจะเป็นบอกว่า หลักการดังกล่าวมีบัญญัติไว้ครั้งแรก ฉบับไหนอย่างนี้ คือ คนค้นจะได้ไม่ต้องไป Search มากไปกว่าจบแค่ตรงนั้น ไปดูตรงนั้นก็รู้อย่างนี้ แต่ถ้าเราไม่เขียนนี้เขาก็คือ ค้นแบบฟลุค ๆ ก็ยังคิดว่าอันนี้มันเขียนฉบับไหนบ้างชั่วคราวมีไหม เปิดดูชั่วคราวไม่มีเขียนอีกที

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นมาตรา ๑๖ นี้ผ่านนะคะ เจตนารมณ์ เพื่อกำหนดเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งขององคมนตรี แล้วก็ หมายเหตุ คงเดิมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และหลักการดังกล่าวได้มีการบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๒ เป็นครั้งแรก เอาอย่างนี้นะครับ ขออนุญาตต่อมาที่มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๗ เชิญครับ

นายณพัทธ์ วิจิตรพันธุ์ : มาตรา ๑๗ การแต่งตั้งและการให้ข้าราชการในพระองค์และสมุหราชองครักษ์พ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามพระราชอัธยาศัย

เจตนารมณ์ เพื่อรับรองพระราชอำนาจอันเป็นการส่วนพระองค์ ซึ่งจะทรงแต่งตั้งหรือให้ข้าราชการในพระองค์และสมุหราชองครักษ์พ้นจากตำแหน่ง เป็นไปตามพระราชอัธยาศัย

หมายเหตุ คงเดิมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และหลักการดังกล่าวได้มีการบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๒ เป็นครั้งแรก

ประธาน : ท่านคณิตครับ

คณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณณ์
วันจันทร์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐

อารีรัตน์ ๓/๔

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : มาตรา ๑๗ สมุหราชองครักษ์ ทุกคนเห็นว่าพิมพ์ผิดทุกคนเลย
ครับ สมุหะ

ประธาน : เชิญท่านประโกศลครับ

นายประโกศล สภาวสุ : ในมาตรานี้ก็เช่นเดียวกันนะครับ ผมคิดว่าข้อความที่ไปซ้ำซ้อน
กับในตัวมาตราเองน่าจะตัดทิ้งไปก็น่าจะเหลือเพียงแค่ว่าเพื่อรับรองพระราชอำนาจอันเป็นการส่วนพระองค์
ก็น่าจะเพียงพอแล้ว

ประธาน : ส่วนข้อความในหมายเหตุก็เขียนทำนองเดียวกับในมาตรา ๑๖ ข้อความ
ในทำนองเดียวกัน ถ้าอย่างนั้นจะผ่านมาตรา ๑๗ ไปได้ไหมครับ มีข้อเสนออื่นอีกไหมครับ ถ้าไม่มี
ขออนุญาตผ่านไปที่มาตรา ๑๘ ครับ เชิญครับ

นายอนุรัตน์ วิจิตรพันธุ์ : มาตรา ๑๘ ในเมื่อพระมหากษัตริย์จะไม่ประทับอยู่ใน
ราชอาณาจักรหรือจะทรงบริหารพระราชภาระไม่ได้ด้วยเหตุใดก็ตาม จะได้ทรงแต่งตั้งผู้ใดผู้หนึ่งเป็น
ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ และให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ

เจตนารมณณ์ เพื่อป้องกันการว่างลงของผู้ทำหน้าที่พระมหากษัตริย์ และให้การปฏิบัติ
พระราชกรณียกิจของพระมหากษัตริย์สามารถดำเนินต่อไป ซึ่งการแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
เป็นไปตามพระราชอัธยาศัย โดยผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์มีอำนาจหน้าที่อย่างเดียวกับพระมหากษัตริย์
ทุกประการ

หมายเหตุ คงเดิมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และคงเดิม
ตามหลักการ และหลักการดังกล่าวมีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นครั้งแรก

ประธาน : ตรงหมายเหตุคงเอาตามที่เสนอได้ ตามหลักการที่เราประชุมปรึกษาไปแล้ว
คราวนี้เหลือข้อความใน ๔ บรรทัดแรกที่เป็นเจตนารมณณ์ครับ ท่านจะมีข้อสังเกตตรงไหนไหมครับ
เชิญท่านประโกศลครับ

นายประโกศล สภาวสุ : ผมขอเพิ่มเติมนะครับ เพื่อป้องกันการว่างลงของผู้ทำ เป็น
ผู้ปฏิบัติหน้าที่ เพื่อป้องกันการว่างลงของผู้ปฏิบัติหน้าที่พระมหากษัตริย์ของประเทศ และให้การปฏิบัติ
พระราชกรณียกิจดังกล่าวสามารถดำเนินการต่อไปได้

ประธาน : เพื่อป้องกันการว่างลงของผู้ปฏิบัติหน้าที่ของพระมหากษัตริย์ของประเทศ และ
ให้การปฏิบัติพระราชกรณียกิจดังกล่าวสามารถดำเนินการต่อไปได้ ท่านวัชรินทร์ เชิญครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คือถ้าใช้คำว่า เพื่อให้มีผู้ปฏิบัติหน้าที่ คือป้องกันนี้มันดู
ประหนึ่งคล้าย ๆ กับ เพื่อให้มีผู้ปฏิบัติหน้าที่ อันนี้ที่ท่านว่าเมื่อกันี้

ประธาน : คำว่า วางลง ไม่เอา

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คือ ป้องกัน ไม่มี

ประธาน : คือไม่ใช่คำว่า ป้องกัน เพื่อให้มีผู้ปฏิบัติหน้าที่ เชิญท่านประโกศลครับ

นายประโกศล สภาวสุ : คือถ้าเราไม่ใช่คำว่า ป้องกัน เราจะต้องหาคำอื่นมาทดแทน เพราะเหตุว่าคำว่า การที่เราได้นำบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ของคพระมหากษัตริย์ แต่มาแต่งตั้งเป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ก็เพราะเหตุว่าไม่ต้องการให้วางลง จึงต้องหาคำอื่นมาแทน เพราะฉะนั้นคำนี้ยังคงต้องมีอยู่ครับ เพียงแต่คำนี้ถ้าไม่สละวยพอ แล้วดูแล้วมันเป็นคำง่าย ๆ เกินไปสำหรับตำแหน่งอันยิ่งใหญ่ขนาดนี้ เราก็อาจจะสรรหาคำอื่นประติษฐ์คำขึ้นมาแทน

ประธาน : คือมีหลัก ถ้าหลักทั่วไปคือหลักบริการสาธารณะ ต้องมีความต่อเนื่อง หรือกิจการต่าง ๆ ของรัฐนี้ต้องมีความต่อเนื่องต้องมีคนทำถ้าพูดง่าย ๆ ที่นี้จะพูดได้หรือเปล่าครับว่า พระราชกรณียกิจนี้มันต้องมีความต่อเนื่อง จะพอได้หรือไม่ คือถ้าอธิบายในแง่หลักการในเชิงทฤษฎีแล้วค่อยเติมว่าก็ ให้มีผู้ปฏิบัติหน้าที่ คือคำว่า ป้องกันการวางลง ก็ดูจะเป็นข้อความ Issue ดูเหมาะสมน้อยกว่าใช้คำว่า เพื่อให้มีผู้ปฏิบัติหน้าที่ ครับ ต่อเนื่อง เอาหลักการขึ้นต้นก่อนว่า พระราชกรณียกิจหรือในกิจการต่าง ๆ ของรัฐต้องมีความต่อเนื่อง -----

คณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์

นวพร ๔/๑

วันจันทร์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐

ที่นี้ปัญหาคือว่าจะใช้คำนามว่าอะไร งานนี้จะใช้คำนามแทนว่าจะอะไร เป็นพระราชกรณียกิจ และบางอย่าง ก็เป็นในฐานะทรงเป็นประมุขแห่งรัฐ

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : ขออนุญาตท่านประธานครับ ถ้าอย่างนั้นก็อาจจะใช้คำว่า เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่พระมหากษัตริย์ของประเทศมีความต่อเนื่องและสามารถปฏิบัติพระราชกรณียกิจ ต่อเนื่อง ก็ตัดทิ้งไป สามารถดำเนินการต่อไปก็ตัดทิ้งไปเลย เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่พระมหากษัตริย์ ของประเทศมีความต่อเนื่อง แค่นี้เลยหรือครับ จะได้ไหมครับ

ประธาน : เชิญพี่คณิตครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : เมื่อสักครู่นี้บอกว่า เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของพระมหากษัตริย์ มีการต่อเนื่อง คือถ้าเกิดฟังดูเหมือนกับว่าเป็นหน้าที่ของพระมหากษัตริย์ จะกลายเป็นว่าเหมือนกับภาระ ของท่านนะครับ

ประธาน : ตัวทใช้คำว่า พระราชภาระ จะปรึกษาอยู่เหมือนกันว่า คือคนอื่นต้อง ปฏิบัติหน้าที่ แต่ว่าถ้าเป็นตัวพระมหากษัตริย์ คำที่เขาใช้จะเป็นพระราชภาระหรือเปล่า พี่คณิตยังไม่จบ หรือเปล่าครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ผมจบละครับ ผมไม่ทราบจะใช้คำอย่างไร แต่มีความรู้สึกแบบ มั่นสะดวก ๆ ละครับ

ประธาน : อาจารย์วิจิตรมาแล้วก็ท่านประโกชฌ์นะครับ เชิญครับ

รองศาสตราจารย์วิจิตร วิเชียรชม : รมกวนนิดหนึ่งคะ ที่ผู้วิจัยเขาเขียนมาก็น่าจะใช้ได้ พระราชกรณียกิจน่าจะสื่อได้ดีแล้ว อาจจะใช้แทน เพื่อให้พระราชกรณียกิจของพระมหากษัตริย์มีความ ต่อเนื่องก็คงได้คะ

ประธาน : ท่านประโกชฌ์ เชิญครับ

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : ผมเห็นด้วยกับอาจารย์ เพราะว่ามาคิด ๆ ดูแล้ว รัฐธรรมนูญ ไม่ได้บัญญัติหน้าที่ให้พระองค์ต้องทำโน่นทำนี่เลยแต่ประการใด เพราะฉะนั้นใช้คำว่า หน้าที่ รู้สึกว่าจะเป็น ภาระที่เฉพาะว่าพระองค์จะต้องทำอย่างโน้นอย่างนี้ซึ่งมิใช่

ประธาน : โอ.เค. คิดว่าเราไม่ใช้คำซ้ำกับในตัวท ใช้คำว่า พระราชกรณียกิจ นะครับ เพื่อให้พระราชกรณียกิจมีความต่อเนื่อง ที่นี้คำไม่ Smooth เลย แต่ว่าหลักความต่อเนื่องของ พระราชกรณียกิจก็ไม่รู้จะเขียนอย่างไร มันมีหลักบริการสาธารณะต้องมีความต่อเนื่อง แต่อันนี้ขอใช้คำแทน

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ผมขออนุญาตเติมคำว่า พระราชกรณียกิจของพระมหากษัตริย์

ได้ใหม่ครับ เพราะว่าพระราชกรณียกิจบางที่ใช้กับพระราชินีเหมือนกัน

คณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์

นวพร ๔/๒

วันจันทร์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐

ประธาน : โอ.เค. พระราชกรณียกิจของพระมหากษัตริย์นั้นครับ สรุปว่าอย่างไร ลองสรุปให้ดูหน่อย

นายนพรัตน์ วิจิตรพันธุ์ : เพื่อให้มีผู้ปฏิบัติหน้าที่พระมหากษัตริย์ของประเทศ ไม่เอาใหม่

นางสาวกุลวดี วุฒิกุล : เพื่อให้พระราชกรณียกิจของพระมหากษัตริย์

ประธาน : ผมขออย่างนี้แล้วกันนะครับ เพื่อยืนยันหลักการหลักความต่อเนื่องของการปฏิบัติพระราชกรณียกิจของพระมหากษัตริย์ได้ใหม่ครับ เพื่อรับรองนะครับ เพื่อรับรองหลักความต่อเนื่อง คือเราอ้างหลักการ เพื่อรับรองหลักความต่อเนื่องของพระราชกรณียกิจของพระมหากษัตริย์

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : ตัดคำว่า ของ เป็น ใน เพื่อต่อเนื่องในพระราชกรณียกิจครับ

ประธาน : ในพระราชกรณียกิจของพระมหากษัตริย์ และเพื่อให้มีผู้ปฏิบัติหน้าที่พระมหากษัตริย์ของประเทศ โอ.เค. ครับ ได้ครับ

นายนพรัตน์ วิจิตรพันธุ์ : เพื่อรับรองหลักความต่อเนื่องในพระราชกรณียกิจของพระมหากษัตริย์

ประธาน : โอ.เค. ครับ เอาตามนั้นนะครับ ต่อไปมาตรา ๑๙ ครับ

นางสาวกุลวดี วุฒิกุล : มาตรา ๑๙ ในกรณีที่พระมหากษัตริย์มิได้ทรงแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ตามมาตรา ๑๘ หรือในกรณีที่พระมหากษัตริย์ไม่สามารถทรงแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ เพราะยังไม่ทรงบรรลุนิติภาวะหรือเพราะเหตุอื่น ให้คณะองคมนตรีเสนอชื่อผู้ใดคนหนึ่งซึ่งสมควรดำรงตำแหน่งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ต่อรัฐสภาเพื่อขอความเห็นชอบ เมื่อรัฐสภาให้ความเห็นชอบแล้ว ให้ประธานรัฐสภาประกาศในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์แต่งตั้งผู้นั้นเป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ในระหว่างที่สภาผู้แทนราษฎรสิ้นอายุหรือสภาผู้แทนราษฎรถูกยุบ ให้วุฒิสภากำหนดที่รัฐสภาในการให้ความเห็นชอบตามวรรคหนึ่ง

เจตนารมณ์ก็ขอใช้คำตามมาตรา ๑๘ เมื่อสักครู่นี้ค่ะ

ประธาน : เพื่อรับรองหลักความต่อเนื่องในพระราชกรณียกิจของพระมหากษัตริย์

นางสาวกุลวดี วุฒิกุล : ใช้ประโยคนี้นี้ค่ะ แล้วก็ต่อ ในกรณีที่พระมหากษัตริย์มิได้ทรงแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ตามมาตรา ๑๘ เอาไว้ หรือในกรณีที่พระมหากษัตริย์ไม่สามารถทรงแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ เพราะยังไม่ทรงบรรลุนิติภาวะหรือเพราะเหตุอื่น

ประธาน : ในกรณีไม่ได้แต่งตั้งตามมาตรา ๑๘ ตัดคำว่า เอา ออก ไม่ได้แต่งตั้งตามมาตรา ๑๘ ไว้
เสนออย่างนั้นะครับ ผมขออนุญาตอ่านอีกทีหนึ่งนะครับ ที่คณะทำงานเสนอก็คือ เสนอให้เขียนว่า เพื่อ
คณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์
วันจันทร์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐

นพพร ๔/๓

รับรองหลักความต่อเนื่องในพระราชกรณียกิจของพระมหากษัตริย์ ในกรณีที่พระมหากษัตริย์
มิได้ทรงแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ตามมาตรา ๑๘ ไว้ แต่ผมไม่รู้ว่าเขียนราชาศัพท์ถูกหรือเปล่า
ท่านประไพฯครับ

นายประไพฯ สภาวสุ : ผมว่าเราไม่น่าจะต้องลงรายละเอียดมากถึงขนาดนั้น
เพราะในตัวเนื้อหามาตรามันก็เขียนไว้ชัด เพียงแต่ที่เราล้อของเดิมมาว่า เพื่อให้เกิดความต่อเนื่อง
พระราชกรณียกิจที่จะต่อเนื่องอีกแนวทางหนึ่งก็น่าจะพอแล้ว ถ้ามองภาพรวมก็คือใช้วิธีการนั้น เพื่อรับรอง
เมื่อคืนที่น้องเขาอ่าน แล้วก็เพิ่มเติมคำว่า อีกแนวทางหนึ่ง ความต่อเนื่องในพระราชกรณียกิจของ
พระมหากษัตริย์อีกแนวทางหนึ่ง

ประธาน : อีกกรณีหนึ่งได้ไหมครับ ไม่ทราบที่ท่านใช้คำว่า อีกกรณีหนึ่ง ได้ไหมครับ

นายประไพฯ สภาวสุ : ก็สุดแท้แต่

นางสาวกุลวดี วุฒิกุล : สรุปนะคะ เจตนารมณ์ เพื่อรับรองหลักความต่อเนื่องใน
พระราชกรณียกิจของพระมหากษัตริย์ในอีกกรณีหนึ่ง

ประธาน : พอได้ไหมครับ เชิญท่านประไพฯครับ

นายประไพฯ สภาวสุ : ท่านประธานครับ คือหลังคำว่า กรณี กับคำว่า แนวทาง
มันก็ต่างกันมาก อย่างแนวทาง หนทาง วิธีการ แนวทาง มันแยกเป็นแนวทาง แต่กรณีเรามักจะพูดถึง
เป็นกรณี ๆ หมายถึงเหตุการณ์ ๆ เฉพาะไป ผมว่าแนวทางยังน่าจะเหมาะสม ไม่ทราบที่ประชุมเห็นอย่างไร
นะครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คือถ้ายังใช้คำว่า กรณี น่าจะระบุตามที่เขาเสนอมา
ก็คือในกรณีพระมหากษัตริย์มิได้ทรงแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ตามมาตรา ๑๘ คือถ้าจะมีกรณี
กรณีอะไรอย่างนี้ก็ต้องใส่

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นผมเรียนถามท่านวัชรินทร์ ตกลงว่าเอาตามที่ท่านประไพฯเสนอ
ได้ไหมครับ ในอีกแนวทางหนึ่ง

นายประไพฯ สภาวสุ : ขอโทษนะครับท่านประธาน ถ้าสงสัยแนวทางไหนก็กลับไปอ่าน
ก็จะเห็นทันทีว่าเป็นแนวทางไหนถูกไหมครับ คือเราไม่ยากที่จะนั่งเขียนเจตนารมณ์แล้วก็ไปนั่งอธิบาย
ข้างบนลงมา อธิบายเหมือนเป็นเสียง Echo อยู่ตลอดเวลาอย่างนี้ มันน่าเบื่อเวลาอ่านหนังสือแล้วก็กลับมา
เหมือนอยู่ในภูเขา แล้วก็ย้อนกลับมา Echo อย่างนี้ครับ

ประธาน : เมื่อสักครู่ผมไม่ได้เงยหน้ามอง อาจารย์วิจิตรา เชิญครับ

รองศาสตราจารย์วิจิตร วิเชียรชม : ขออนุญาตท่านประธานนะคะ พอมันมีแบบนี้
อาจจะต้องขอย้อนกลับไปมาตรา ๑๘ อีกที่ได้ใหม่คะว่า เราอาจจะต้องขยายความนิยามหนึ่งใหม่คะว่าเป็น
คณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์ นพพร ๔/๔
วันจันทร์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐

โดยการแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ แล้วก็พามาในมาตรา ๑๘ ก็จะเป็น โดยผ่านคณะองคมนตรี
จะเห็นชัดว่ามีอีกทางหนึ่งในเรื่องของการรับรองหลักความต่อเนื่องในพระราชกรณียกิจคะ

ประธาน : คือวิธีการดำเนินการมันแตกต่างกันจริง ๆ อยู่นะครับ แต่ก็บัญญัติเอาไว้ใน
มาตรา ๑๘ ซึ่งแตกต่างไปจากวิธีการตามมาตรา ๑๘ อยู่ เพียงแต่ว่าทำไมถึงเขียนมาตรา ๑๘ แล้ว
ทำไมถึงเขียนมาตรา ๑๘ ไว้ จริง ๆ แล้วถ้าถามมันก็เป็นคนละกรณีอยู่แล้ว เหตุก็เป็นเหตุคนละเหตุอยู่แล้ว
แล้วก็ตรงตามตัวบทอยู่แล้ว นี่เราแค่อธิบายชี้แจงใหม่ครับว่าทำไมเขียนมาตรา ๑๘ เอาไว้ แล้วก็คงไม่มี
ศรีธนญชัยมาอ้างอยู่แล้ว คือก็ไม่ใช่เรื่องใหญ่ เพราะว่าเจตนารมณ์หลักในการมาทำบันทึกเจตนารมณ์
เขาต้องการการเลียงบาลี แต่อยู่ในหมวดอื่น ๆ เป็นส่วนใหญ่ แต่หมวดนี้เราก็มีหน้าที่ต้องเสนอด้วย
เราก็เลยพยายามจะเสนอ อย่างนี้ได้ใหม่ครับว่า ถ้าเราเขียนสั้นได้ และกระชับได้ใจความเพียงพอแล้ว
ไม่จำเป็นต้องคำนึงกับการอธิบายถ้อยคำหรือวิธีการหรือว่ารูปแบบในตัวบทที่กำหนดหลักเกณฑ์ไว้มาก
เกินไป แนวที่ท่านประโงศณ์เสนอพอจะเป็นไปได้ใหม่ครับว่า ถ้าเราเขียนให้สั้นแล้วได้ใจความสำคัญ
ครบถ้วนแล้วเราก็เอาแค่นั้น ขออนุญาตหรือ ท่านคณิต แล้วก็ท่านประโงศณ์ เชิญครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ขอบคุณครับ ในแง่ของมาตรา ๑๘ นั้นนะครับ นั้นเป็นเหตุใด ๆ
ก็ตามและทรงแต่งตั้ง ส่วนมาตรา ๑๘ เป็นเรื่องที่ไม่ได้ทรงแต่งตั้งชี้แจงใหม่ครับ ที่นี้ถ้าเมื่อเกิดมาตรา ๑๘
เราสรุปเอาไว้ตอนต้นสั้น ๆ อย่างนั้น ผมว่าก็ได้ใจความ ที่นี้พอมตรา ๑๘ สั้น ๆ แต่เพิ่มข้อความว่า
เมื่อสักครู่บอกว่า ในอีกกรณีหนึ่ง กับ ในอีกแนวทางหนึ่ง ๒ อย่างนี้ที่ให้เลือก ที่นี้เมื่อกลับมาดูมาตรา ๑๘
มาตรา ๑๘บอกว่า หรือในกรณีที่พระมหากษัตริย์ไม่สามารถทรงแต่งตั้ง เพราะฉะนั้นตรงนี้จะถ้าจะเติมคำว่า
ในอีกกรณีหนึ่ง หรือ ในอีกแนวทางหนึ่ง ถ้าให้เลือก ผมอยากจะเลือกในอีกกรณีหนึ่ง เพื่อให้ซ้ำกันกับคำของ
มาตรา ๑๘ จะได้ชัดเจนว่าในกรณีนี้ นะครับ

ประธาน : ท่านประโภชณ์ครับ

นายประโภชณ์ สภาวสุ : บางทีเราจะหลง ๆ นะครับ แล้วเราก็จะต้องมาตั้งสติกันก่อนว่า เราจะเขียนเจตนาธรรมณ์ แล้วเราจะแอบแฝงคำอธิบายมาตราบนี้ซึ่มลงไปด้วยหรือไม่ เราต้องตั้งสติตรงนี้ก่อน บางทีเราจะเผลอแอบอธิบายกลัวคนเขาจะอ่านมาตราไม่เข้าใจ แล้วบางทีเราก็มีความเมตตามากนะครับ เราก็จะซึ่มเอาบางประโยคนี้อธิบายมาตรา เพราะฉะนั้นเราต้องตั้งใจดูให้ดีว่า จากนี้เป็นต้นไป เราจะขออธิบายไปด้วยใหม่ หรือถ้าเรายกเลิกการอธิบาย เราก็จะต้องฟังธงไปว่า เราจะตั้งเขียนเฉพาะว่า เจตนา มันคืออะไรนะครับ อย่างนั้นเราจะได้ไม่ต้องมานั่งเถียงกันอีกครับ พอมันไปในทางนี้มันจะดัง ไปเลย ที่นี้มันจะเร็วครับ อย่าลืมนะครับ ๒๙๙ มาตรา นะครับ

ประธาน : คือถ้าพยายามเขียนให้สั้นได้น่าจะสั้น แล้วก็หลักการมันเป็นหลักการ เดียวกัน มาจากคนละเหตุคนละกรณีเท่านั้นเอง เราก็เขียนอธิบายว่า เป็นเรื่องรับรองหลักความต่อเนื่องใน พระราชกรณียกิจของพระมหากษัตริย์แล้วทั้งสองมาตรา ไม่อย่างนั้นก็เอาหัวน ๆ อย่างนี้ นะครับ คือเอาให้ สั้นที่สุด ก็รับรองหลักตรงนี้จบไม่ต้องมาเขียนอะไรต่อจะได้ใหม่ครับ ก็คือเจตนาธรรมณ์สองมาตรานี้เขียน เหมือนกันเลย พอจะได้ใหม่ครับ ไม่ต้องไปขยายความอะไรต่ออีกได้ใหม่ครับ เพราะมันก็เหมือนกันอยู่ครับ เชิญท่านวัชรินทร์ครับ

นายวัชรินทร์ บัณฑิตวิญญูสกุล : ท่านประธาน ที่จริงมันก็คล้ายกัน แต่ว่าวิธีมันต่างกัน ก็คือ มาตรา ๑๙ นี้มันโดยสภาผู้แทนราษฎร จริง ๆ ก็คือหลักการเดียวกัน เพียงแต่ว่าวิธีการไม่เหมือนกัน เท่านั้นเอง คือถ้าเขียนเหมือนกันเลย มันก็เหมือนได้ จริง ๆ ใน Concept มันอาจจะต่างกันนิดหนึ่ง คือถ้า ผมเสนอ ผมก็อยากจะได้เพิ่มเติมว่า ในกรณีนี้พระมหากษัตริย์ทรงมิได้แต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ไปเลย ให้มันต่างออกมานิดหนึ่งครับท่านประโภชณ์ เพราะว่าอันแรกมันก็เหมือนกันเลย

ประธาน : คือไม่อย่างนั้นเดียวอภิปรายยาว ถ้าให้ง่าย ๆ คือ เราไม่ซีเรียสนี้ นะครับ จะโหวตก็ได้ นะครับ เพียงแต่ว่าเราอยากให้ได้ข้อสรุปการประชุม เราหลีกเลี่ยงจะไม่โหวตเลย แต่ถ้า บางครั้งถ้าไปได้เร็ว จะโหวตเลยก็ได้ แล้วก็ไม่ว่าใครเป็นอนุหรือไม่เป็นอนุอย่างไรจะได้ผ่านไปเลย เพราะบางท่านก็ไม่ได้อภิปรายอะไร อาจารย์วิจิตรา เชิญครับ

รองศาสตราจารย์วิจิตรา วิเชียรชม : ขออนุญาตท่านประธานนะคะ ขอความกรุณา ช่วยจดไว้หนึ่งนะคะว่ามันจะเหมาะสมหรือเปล่า อย่างที่ว่านี้ แล้วถ้าจะโหวตก็ไม่ว่าหรรคคะ แต่รู้สึก ว่ามันจะเห็นชัด ถ้าเผื่อว่าอย่างที่เสนอไว้หนึ่งนะคะ ในมาตรา ๑๘ เรามีว่า โดยการแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการ แทนพระองค์ พอมาตรา ๑๙ แล้วก็บอกว่า โดยผ่านทางคณะองคมนตรี มันจะเห็นความแตกต่างนะคะ ในแนวทางที่จะมีการไปรับรองต่อหลักความต่อเนื่องในพระราชกรณียกิจ ซึ่งอันนี้น่าจะมีลักษณะที่เห็นชัด และกระชับนะคะ แต่ลองพิจารณาดูอีกทีก็แล้วกันคะ ขอขอบคุณคะ

ประธาน : คืออันนี้เป็นตัวอย่างที่เราเคยพูดกันนะครับ ผมขออนุญาตแสดงความเห็นส่วนตัวนะครับว่า เรากำลังทำบันทึกเจตนารมณรัฐธรรมนูญ ซึ่งจะเหมือนหรือต่างกับการเขียนคำอธิบายรัฐธรรมนูญนะครับ ถ้าอันไหนมีตัวบทมาตรานี้ดูในตัวบทมาตราแล้วก็เห็นอยู่แล้วว่าต้องทำอะไร เวลาที่เขาไปใช้รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๘ หรือไปใช้รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๙ เขาไม่จำเป็นต้องมาเปิดหาเจตนารมณ เขาก็ปฏิบัติได้อยู่แล้วว่ากรณีมาตรา ๑๘ ต้องปฏิบัติอย่างไร แล้วก็กรณีมาตรา ๑๙ เขาต้องปฏิบัติอย่างไร เพราะเขียนไว้อย่างชัดเจนว่าต้องทำอะไร แล้วก็ Channel เป็นคนละ Channel แล้วก็วิธีปฏิบัติกำหนดไว้แล้วอย่างชัดเจน ตรงนี้ละครับที่อยากจะให้ช่วยกันมองนะครับว่า ที่เรากำลังทำบันทึกเจตนารมณเราควรจะเขียนมากน้อยเพียงใดด้วยนะครับ อันนี้ก็เหมือนกับว่ากำลังมีสามแบบแล้ว ๑. ก็คือสั้นสุดเลย เขียนเหมือนกันเลย มาตรา ๑๘ กับมาตรา ๑๙ เหมือนกันเลย หรือ ๒. ขยายความแบบท่านวัชรินทร์หรือขยายความแบบท่านอาจารย์วิจิตรานะครับ อยากจะให้ช่วยเลือกหนึ่งครับว่าจะเอาแบบไหนดีครับ ก็คงจะต้องฟังจะได้ยังไม่ไหวต ท่านปัญญาครับ เชิญครับ

นายปัญญา ประเสริฐศรี : ท่านประธานครับ ถ้าจะดูสองแนวทางนั้น อยากจะขอให้ดูที่มาตรา ๒๐ ด้วย เพราะมาตรา ๒๐ จะเป็นเรื่องของ การแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์เหมือนกัน เพราะฉะนั้นถ้าเราจะดูใน ๓ มาตรานี้มันต้องไปด้วยกัน มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ หรือมาตรา ๒๐ นะครับ ผมยังเห็นว่า ถ้าหากว่าจะเขียนอย่างที่ท่านอาจารย์วิจิตรานเขียนก็ได้ แต่ว่าในมาตรา ๒๐ ก็คงต้องเขียนด้วยเหมือนกันว่า โดยวิธีการให้ประธานองคมนตรีเป็นผู้สำเร็จราชการหรืออะไรอย่างนี้นะครับ ถ้าเขียนอย่างนั้นก็จะได้ ๓ มาตรา ที่จะออกมาเป็นแนวทางที่เห็นเลยว่า แนวทางที่ ๑ ต้องเป็นไปตามมาตรา ๑๘ แนวทางที่ ๒ มาตรา ๑๙ หรืออาจจะเขียนใหม่ก็ได้ครับในกรณีมาตรา ๑๙ ถ้าหากบอกว่าเพื่อรองรับหลักการความต่อเนื่องในพระราชกรณียกิจของพระมหากษัตริย์ นอกจากที่ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๘ แล้วพอมาถึงมาตรา ๒๐ ก็อาจจะบอกว่า นอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๙ ก็ได้ แต่ถ้าอย่าง ๓ มาตรานี้คงต้องดูไปด้วยกันทั้งหมด

ประธาน : คือเราหวังว่าจะยาวด้วยนะครับ แล้วก็เราหวังว่าจะไม่ได้อธิบาย แล้วก็พยายามจะอธิบาย แต่ถ้าอธิบายถึงที่ผมเสนอก็คือ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ เสนอว่าเขียนบรรทัดเดียว แล้วข้อความเดียวกันหมดเลย เพราะว่าในรายละเอียดมันอยู่ในมาตราอยู่แล้ว ไม่รู้ว่าจะพอติดตามแนวทางนี้ได้หรือไม่ เพราะว่ายาวมาก ๆ เลยครับ แล้วเมื่อยาวมากจะเหมือนเล่มแดงครับ คือมันก็จะยาวเกินไป เราพยายามให้อ่าน แล้วอ่านได้เห็นชัด ๆ ด้วยครับ คือถ้ามันพอไปกันได้จะเขียนเหมือนกันได้หรือเปล่าครับ จะขอความเห็น ท่านคณิตครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ครับ ผมกำลังมีความรู้สึกที่จริง ๆ ผมรับได้หมดทุกแนวทางนะครับ เพียงแต่ว่าเราจะเอาสไตล์การเขียนอย่างไรเท่านั้นเองนะครับ ถ้าเราจะเอาสั้นก็เหมือนกันหมด

วันจันทร์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐

ทั้งสามมาตรฐานะครับ หรือถ้าจะขยายความก็จะเจอปัญหาว่า แล้วเราจะขยายความอย่างไรให้มันกระชับ แล้วก็ตรงตามเจตนารมณ์ เพราะฉะนั้นถ้าเพื่อเกิดเพื่อให้มันผ่านไปได้ ผมเสนอตามอาจารย์สมเกียรติ แล้วกันครับ จะได้จับ ขอบคุณครับ

ประธาน : มีความเห็นใหม่ไหมครับ ถ้ามีจะได้อภิปรายต่อครับ ถ้าไม่มีขออนุญาต เขียนให้เหมือนกันทั้งสามมาตราได้ไหมครับ เพราะเดี๋ยวมาตราอื่นจะมีเรื่องที่เราจะต้องดู แต่ตรงนี้เข้าใจว่า คงจะพอไปได้แล้วว่า ถ้าเขียนเหมือนกันก็ยิ่งพออธิบายได้ แล้วยิ่งยาวเรายิ่งต้องพูดยาวมากขึ้นเรื่อย ๆ แล้วถ้าเขียนตรงนี้นั้นก็น่าจะได้ใจความแล้วว่า เขียนไว้ทำไมมันก็หลักการเดียวกัน แต่ว่าคุณละเหตุเท่านั้นเอง โอ.เค. นะครับ ขออนุญาตว่าใช้ฟอร์แมตเดียวกันทั้งสามมาตราครับ เพราะฉะนั้นก็ถือว่า คุณไม่ต้องปรับเซ็นส์มาตรา ๒๐ แล้วนะครับ ต่อไปมาตรา ๒๑ แล้วก็ผ่านได้นะครับ พอได้ใหม่ ใช้ฟอร์แมตเดียวกัน

นางสาวกุลวดี วุฒิกุล : ใช้ถ้อยคำตามมาตรา ๑๕

ประธาน : ได้ไหมครับ มาตรา ๒๑ ผ่านนะครับ มาตรา ๒๒

นายณพรัตน์ วิจิตรพันธุ์ :

มาตรา ๒๒ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๓ การสืบราชสมบัติให้เป็นไปโดยนัยแห่งกฎหมายเทียบ บาลว่าด้วยการสืบราชสันตติวงศ์ พุทธศักราช ๒๔๖๗

การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเทียบบาลว่าด้วยการสืบราชสันตติวงศ์ พระพุทธศักราช ๒๔๖๗ เป็นพระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์โดยเฉพาะ เมื่อมีพระราชดำริประการใด ให้คณะองคมนตรีจัดทำ ร่างกฎหมายเทียบบาลแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเทียบบาลเดิมขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อมีพระราชวินิจฉัย เมื่อทรงเห็นชอบและทรงลงพระปรมาภิไธยแล้ว ให้ประธานองคมนตรีดำเนินการแจ้งประธานรัฐสภาเพื่อให้ ประธานรัฐสภาแจ้งให้รัฐสภาทราบ และให้ประธานรัฐสภาลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ และเมื่อได้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับเป็นกฎหมายได้

ในระหว่างที่สภาผู้แทนราษฎรสิ้นอายุหรือสภาผู้แทนราษฎรถูกยุบ ให้วุฒิสภานำหน้าที่ รัฐสภาในการรับทราบตามวรรคสอง

เจตนารมณ์ เพื่อรับรองให้การสืบราชสมบัติเป็นไปตามกฎหมายเทียบบาลว่าด้วยการสืบราช สันตติวงศ์ พระพุทธศักราช ๒๔๖๗ ซึ่งเป็นพระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์โดยเฉพาะ

หมายเหตุ คงเดิมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และ หลักการดังกล่าวมีการบัญญัติเป็นครั้งแรกในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม พุทธศักราช ๒๔๗๕

ประธาน : ตรงหมายเหตุนั้นก็คือ มีประเด็นอย่างเดียวกันว่าต้องอ้างโบราณราชประเพณี อะไรด้วยหรือเปล่า เพราะว่าจริง ๆ แล้วมันมีมาก่อน แต่ที่นี้สาวไปถึงฉบับถาวรนะครับ นี่คือฉบับถาวร

ที่ชื่อว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม พุทธศักราช ๒๔๗๕ ที่จริงเป็นฉบับ ๑๐ ธันวาคม ฉบับถาวรมีชื่ออย่างนี้ ถ้าฉบับเดือนมิถุนายนจะมีคำว่า ชั่วคราว เพราะว่าท่านทรงเดิมคำว่า ชั่วคราว ลงไป แล้วก็ต้องไปทำฉบับถาวร เพราะฉะนั้นตรงนั้นะครับ ผมขออนุญาตหรือครับว่า อย่างนี้ ต้องอ้างก่อน ๒๔๗๕ ด้วยหรือเปล่า ผมไม่ทราบว่าเป็นกฎหมาย กฎมณเฑียรบาลเป็นตั้งแต่ตอนไหน เชิญท่านบัญชาครับ

นายปัญญา ประเสริฐศรี : ท่านประธานครับ คราวที่แล้วท่านประธานเคยให้ใช้คำว่า นิติราชประเพณี ถ้าเราจะใช้ ใช้คำนั้นได้ไหมครับ เดิมเข้ามา

ประธาน : คงเป็นคนละอย่าง นิติราชประเพณีหรือที่โบราณราชประเพณี แล้วใช้คำให้ มันเหมือนกัน ไม่รู้ไปค้นหรือยังครับ ยังใช้ไหมครับ เดิมได้ไหมครับ เพราะว่าเป็นที่แน่นอน แล้วก็ไม่น่าจะผิด เพราะฉะนั้นถ้าไปหาชื่อ เราจะทำงานเหนื่อยอีกมาก แต่ถ้าใช้คำกลาง ๆ มันพอได้ใช้ไหมครับ นิติราชประเพณีหรือนิติโบราณราชประเพณี แต่ผมไม่ทราบว่าเขาใช้คำว่าอะไรกันครับ ที่นี้ข้อความเข้าใจว่าผ่านได้แล้วครับ อันนี้เขาร่างมาดีแล้ว คิดว่าเราคงไม่ต้องแก้นะครับ มีไหมครับ ผ่านได้ไหมครับ เราก็พยายามดูว่า ข้อความมันครอบคลุมหรือไม่ คิดว่าน่าจะครอบคลุมแล้ว คิดว่าน่าจะขาด น่าจะอะไรไหมครับ เพราะว่าถ้าเห็นว่า ช่วยคุณะครับว่า ถ้าครอบคลุมแล้วจะได้ผ่านไปได้นะครับ มีความเห็นอะไรไหมครับ ท่านประโภชณ์ครับ เชิญครับ

นายประโภชณ์ สภาวสุ : มันมีเรื่องของการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายมณเฑียรบาลอยู่ด้วย ไม่ใช่หรือครับ อันนี้เป็นแนวทางในการแก้ไขด้วยนะครับว่า แก้ไขจะต้องทำอย่างไร ใช่ไหมครับ เพราะฉะนั้นอันนี้ไม่ใช่เพียงแต่เพื่อที่จะให้ ไม่ใช่เพียงแค่ประเด็นการสืบราชสมบัติที่เป็นไปตาม กฎมณเฑียรบาล แต่มีแนวทางในการแก้ไขกฎหมายมณเฑียรบาลด้วย เพราะฉะนั้นเจตนาธรรมณ์อันนี้ยังไม่ครอบคลุมนะครับ

ประธาน : จะเป็นและกำหนดแนวทางในการพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายมณเฑียรบาล ไว้ด้วยหรือเปล่าครับ มันเป็นคนนี้เท่านั้นนะครับ ท่านปัญญาครับ

นายปัญญา ประเสริฐศรี : ท่านประธาน เข้าใจว่าวัตถุประสงค์หลักของมาตรานี้ก็คือ เรื่องการสืบราชสมบัติ แต่เรื่องการแก้ไขนี้เป็นเรื่องรองลงมาครับว่า ถ้าจะมีการแก้ไขกฎหมายมณเฑียรบาล จะทำอย่างไร ซึ่งการแก้ไขกฎหมายมณเฑียรบาล ผมเข้าใจว่าเป็นนิติราชประเพณีหลัก ซึ่งเป็นเรื่องของท่าน เป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับทางพระมหากษัตริย์ว่าจะดำเนินการอย่างไร เพราะฉะนั้นผมคิดว่า จริง ๆ แล้วนี้ วัตถุประสงค์หลักก็คือ เรื่องการสืบราชสมบัติเท่านั้นละครับ ส่วนวรรคสองเป็นเรื่องที่ว่า ถ้าหากว่าการสืบราชสมบัติเหล่านั้นจะมีการแก้ไขวิธีการสืบราชสมบัติจะทำอย่างไร

ประธาน : นี่แปลว่า อยู่ในความหมายของคำว่า กฎมณเฑียรบาล อยู่ อันนี้จะเป็น

อน. บันทึกเจตนาธรรมณ์
วันจันทร์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐

อารีรัตน์ ๕/๕

ใจความสำคัญ และจะถือว่าครอบคลุมไหมครับ อย่างที่ท่านปัญญาอธิบาย

นายปัญญา ประเสริฐศรี : นี่มันก็พูดถึงการแก้กฎมณเฑียรบาลนะครับ ที่นี้ถ้า โอ.เค. มันอาจจะสืบเนื่องกัน คือการสืบราชสมบัติ แล้วก็ในกรณีที่จะแก้กฎมณเฑียรบาล ที่จริงก็เป็นพระราชอำนาจโดยเฉพาะ ถ้าเราไม่เขียน คนอ่านจะมีความรู้สึกกว่า เราเขียนไม่ครบหรือเปล่า

ประธาน : แต่ว่าก็มีข้อโต้แย้งว่า อยากรู้ว่าแก้ไขอย่างไร ก็ไปอ่านข้อความในมาตรา ๒๒ แล้วนอกจากอธิบายว่า การแก้ไขนี้มีเจตนาธรรมณ์อย่างไรถึงต้องบันทึกเอาไว้ครับ ปัญหาก็คือว่าเรากำลังมาค้นในสิ่งที่ของเล่มสีแดง เขาไม่ได้เขียนเอาไว้เลย เพียงแต่พยายามจะอธิบายว่ามาตรานี้เขียนไว้ทำไม แต่บังเอิญว่าในตัวบทเขาอธิบายไว้แล้วในมาตรา ๒๒ วรรคสอง เพราะว่าประเด็นนี้เราคงไม่ใช่เน้นว่าการเขียนคำอธิบายหรือเขียนบอกวิธีการ เพราะมันอยู่ในกฎหมายอยู่แล้ว เขียนบอกว่มาตรานี้เขียนไว้ทำไม แล้วเรบันทึกเอาไว้เพื่อให้เห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องอะไร แต่ปัญหาคือเรื่องนี้ไม่มีคนเลี้ยงอยู่แล้ว เรื่องนี้ไม่มีคนเลี้ยงบาลี ไม่มีคนเป็นศรีธนญชัย แต่เราก็มีหน้าที่ต้องเขียน ต้องเสนอนะครับ เพราะฉะนั้นถึงเรียนนะครับว่า ถ้าเขียนไว้แค่นี้จะพอไปได้ไหมครับ เอาไว้เท่านั้นะครับ ได้ไหมครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คือกรณีที่วรรคสอง วรรคสาม บอกว่า ในระหว่างที่สภาผู้แทนราษฎรสิ้นอายุหรือสภาผู้แทนราษฎรถูกยุบ ให้วุฒิสภาทำหน้าที่รัฐสภาในการรับทราบตามวรรคสอง ถ้าเกิดวุฒิสภาถูกยุบไปด้วย หรือว่าอยู่ระหว่างที่มันไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เขาจะอย่างไร ผมก็งงเหมือนกัน

ประธาน : ถ้าถูกยุบแสดงว่าต้องมืองค์กรแบบ สนช. มาทำหน้าที่ใช่ไหมครับ เพราะฉะนั้นก็จะไม่มีช่องว่างใช่ไหมครับ จริง ๆ ตรงนี้ วรรคสอง วรรคสามอะไรนี่มันต้องมีคนทำ มันไม่มีคนทำไม่ได้ เพราะหลักอย่างนี้กรรมการชุดเดิมให้ปฏิบัติไปก่อน จนกว่าสภามหาวิทยาลัยจะแต่งตั้ง จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการชุดใหม่ต่าง ๆ เดียวนี้เราเขียนอย่างนี้ทั้งนั้นแล้ว แต่ก่อนมีช่องว่างแล้วก็ต้องมานั่งตีความเดี๋ยวนี้เราเขียนวิธีการบอกไว้ในกฎหมาย ที่นี้พอใส่ไว้ในกฎหมายแล้วนี้ เราคิดว่าเราจำเป็นต้องมาอธิบายด้วยหรือเปล่าครับ วรรคสอง วรรคสามนี่นะครับ พี่คณิตครับ เชิญครับ

วันจันทร์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ผม คณิต นะครับ ผมเข้าใจว่าแต่ละตำแหน่งจะต้องรักษาการเมื่อรักษาการแล้ว ตรงนี้เขียนเอาไว้ ถ้าเกิดผู้ที่ทำหน้าที่ตัวจริงมีอำนาจอย่างไร ผู้ที่ทำหน้าที่รักษาการก็น่าที่จะสนองราชโองการได้นะครับ

ประธาน : กลับมาถึงตรงนี้ คือเราต้องผ่านมาตรานี้ ถึงเรียนถามว่าปัญหาเหล่านั้นเราจำเป็นต้องมาเขียนไว้ตรงนี้หรือเปล่า ผมก็กลัวว่าจะเป็นการเขียนคำอธิบาย ซึ่งจริง ๆ แล้วเวลาที่เขาไปออกกฎหมายอื่น รัฐธรรมนูญชั่วคราวหรืออะไรก็ตาม เขากำหนดองค์กรที่ทำหน้าที่แทนรัฐสภาอยู่แล้ว อันนั้นก็คือรัฐสภา ไม่ถือว่า ไม่มี ก็ถือว่า มี อยู่แล้ว เพียงแต่ว่าเขาเรียกชื่ออื่นเท่านั้นเอง หรือศาลรัฐธรรมนูญก็มีตุลาการรัฐธรรมนูญก็ทำหน้าที่เดียวกันอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นกลับมาตรงนี้เราแค่จะอธิบายว่ามาตรา ๒๒ เขียนนี้ ดูเหมือนว่าสาระหลักจะอยู่ในวรรคแรก แล้วเราก็อธิบายโดยถือว่าพอไปได้ทั้งมาตราอยู่แล้ว แล้วเราจะต้องทำอีกเยอะเลย ไม่อย่างนั้นแล้วในอนาคตเราจะติดอีกเยอะเลย เพราะเราพยายามที่จะเก็บรายละเอียดทั้งหมดเลย ที่นี้ผมเสนอว่าถ้าหากว่าได้ใจความสำคัญแล้ว แล้วได้เห็นถึงเหตุผลว่าทำไมต้องบัญญัติมาตรานี้ไว้ แล้วถ้าพอไปได้ในสาระสำคัญแล้วนี้ จะไม่ต้องไป Debate ให้ได้ถึงที่สุดจะได้ไหม เพราะว่าจริง ๆ เรามีปัญหาเรื่องเดียวคือเรื่องเวลา ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าห่วงที่สุด ถ้าเราตกลงแนวนี้ แนวทางข้างหน้าเราก็พอที่จะไปได้ แล้วให้ความระมัดระวังเป็นพิเศษ สำหรับมาตราที่จะมีปัญหา มาก ๆ ที่มีหน้าที่ที่เขามุ่งหมายให้เราสถาบันกษัตริย์ไว้ให้ได้ แล้วบันทึกให้ตีพอจะขอเป็นอย่างนี้ได้ไหมครับ ถ้าพอไปได้ มีข้อความพอไปได้ อย่างเช่นตัวอย่าง มาตรา ๒๒ ขอเขียนแค่นี้พอไปได้ไหมครับ จะได้ผ่านมาตรานี้ไป ซึ่งเข้าใจว่าต้องดูคู่กับมาตรา ๒๓ ด้วย แต่มาตรา ๒๓ เราเขียนอีกแบบหนึ่ง

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ขออนุญาตนิดหนึ่ง คือถ้าอย่างนั้นเราก็ไม่ต้องเติมคำว่า เป็นไปตามกฎหมายที่ตราไว้ โอ.เค. มันเป็นกฎหมายโบราณอยู่แล้ว ให้เป็นไปตามกฎหมายที่ตราไว้ว่าด้วยการสืบราชสันตติวงศ์ แค่นี้ พุทธศักราช ก็ไม่ต้องเลย เพราะบางทีก็อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงหรือเปล่าในอนาคต เพราะว่าเราไม่พูดถึงการแก้ไข ใช่ไหมครับ

ประธาน : ตัด พุทธศักราช ๒๕๔๗ ออก เป็นไปตามกฎหมายที่ตราไว้ว่าด้วยการสืบราชสันตติวงศ์ อันนี้จะ Cover ครอบคลุมกว่า

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : แล้วถ้าใช้คำสรุปไปบับ วรรคสองก็ต้องพูดว่าจะแก้ อย่างไร เพราะวรรคสองพูดถึงการแก้กฎหมายที่ตราไว้ โอ.เค. ก็ตัดไป

ประธาน : อันนี้จะยิ่งดีขึ้น ที่นี้ผมเรียนถามแล้วคำว่า ซึ่งเป็นพระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์โดยเฉพาะ อันนี้ให้คงไว้ใช่ไหมครับ ท่านวัชรินทร์เสนอให้คงไว้ด้วยใช่ไหมครับ โอ.เค. ครับ แล้วในหมายเหตุก็เติม นิติราชประเพณี เข้าไปด้วย และเป็นไปตามนิติราชประเพณีที่มีมาแต่โบราณ

ผมเสนออย่างนี้ และเป็นไปตามมติราชประเพณีที่มีมาแต่โบราณ เดี่ยวถ้ามีปัญหาอย่างไร เดี่ยวมี
มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ วันนี้อ่าเป็นไปได้อยากให้ถึงมาตรา ๒๕ เป็นอย่างน้อย ได้ไหมครับ
คุณถ้าเกิดมีปัญหาอย่างไรเดี๋ยวค่อยมาดูมาตรา ๒๒ แต่ขอมาตรา ๒๒ เอาไว้หน้าตาอย่างนี้ก่อน
ที่นี้มาตรา ๒๓ เชิญครับ

นางสาววนิดา ทิพย์นวจินดา : มาตรา ๒๓

ประธาน : ขอนิดหนึ่งคุณแนะนำตัวไปหรือยังในที่ประชุม ยังไม่มีการแนะนำตัวใช่ไหม
เพราะฉะนั้นขอลดคิวอันหนึ่ง ขณะนี้เรามีทีมที่มาเสริม ๓ คน ขอให้แนะนำตัว ๓ คนก่อน แล้วเดี๋ยว
คุณค่อยต่อ เชิญเลยครับ

นางสาววนิดา ทิพย์นวจินดา : ดิฉัน นางสาววนิดา ทิพย์นวจินดา ชื่อเล่นชื่อผิ้งคะ

นายณัฐพล จันทศิริภาค : สวัสดีครับ ผม ณัฐพล จันทศิริภาค ชื่อเล่น ณัฐ ผมศึกษา
ปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ประธาน : อยู่กรอบที่ ๒ วนิดา กรอบที่ ๑ ต่อไปเชิญครับ

นายจักรกฤษณ์ ตันอารี : สวัสดีครับ ผมชื่อ นายจักรกฤษณ์ ตันอารี ศึกษาปริญญาโท
อยู่ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรอบที่ ๒

ประธาน : ณัฐพลกับจักรกฤษณ์ สุภาพบุรุษทั้ง ๒ กรอบที่ ๒ ส่วนสุภาพสตรีที่มาใหม่
กรอบที่ ๑ ครับ วนิดาชื่อเล่นชื่อผิ้ง ณัฐพลชื่อเล่นชื่อณัฐ จักรกฤษณ์ชื่อเล่นชื่อกฤษณ์ มีเบอร์โทรศัพท์ด้วย
ถ้าท่านผู้ใดต้องการขอได้ที่ฝ่ายเลขานุการ ต่อเลยนะครับ เชิญครับ

นางสาววนิดา ทิพย์นวจินดา :

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ราชบัลลังก์ หากว่างลงและเป็นกรณีที่พระมหากษัตริย์ได้ทรง
แต่งตั้งพระราชทายาทไว้ตามกฎหมายแต่ยกราบาลว่าด้วยการสืบราชสันตติวงศ์ พระพุทธศักราช ๒๔๖๗ แล้ว
ให้คณะรัฐมนตรีแจ้งให้ประธานรัฐสภาทราบ และให้ประธานรัฐสภาเรียกประชุมรัฐสภาเพื่อรับทราบ
และให้ประธานรัฐสภาอัญเชิญองค์พระราชทายาทขึ้นทรงราชย์เป็นพระมหากษัตริย์สืบไป แล้วให้ประธาน
รัฐสภาประกาศให้ประชาชนทราบ

ในกรณีที่ราชบัลลังก์หากว่างลง และเป็นกรณีที่พระมหากษัตริย์มิได้ทรงแต่งตั้ง
พระราชทายาทไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะองคมนตรีเสนอพระนามผู้สืบราชสันตติวงศ์ตามมาตรา ๒๒
ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อรัฐสภา เพื่อรัฐสภาให้ความเห็นชอบ ในการนี้จะเสนอพระนามพระราชธิดา
ก็ได้ เมื่อรัฐสภาให้ความเห็นชอบแล้ว ให้ประธานรัฐสภาอัญเชิญองค์ผู้สืบราชสันตติวงศ์ขึ้นทรงราชย์
เป็นพระมหากษัตริย์สืบไป แล้วให้ประธานรัฐสภาประกาศให้ประชาชนทราบ

คณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์
วันจันทร์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐

นวพร ๖/๓

ในระหว่างที่สภาผู้แทนราษฎรสิ้นอายุหรือสภาผู้แทนราษฎรถูกยุบ ให้วุฒิสภำทำหน้าที่
รัฐสภาในการรับทราบตามวรรคหนึ่ง หรือให้ความเห็นชอบตามวรรคสอง

เจตนารมณ์ เพื่อรับรองบทบัญญัติที่ว่าด้วยการอัญเชิญองค์พระรัชทายาทหรือองค์ผู้สืบ
ราชสันตติวงศ์ขึ้นทรงราชย์เป็นพระมหากษัตริย์ในกรณีที่ราชบัลลังก์ว่างลง

หมายเหตุ คงเดิมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

หลักการดังกล่าวมีการบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช
๒๕๕๒ เป็นครั้งแรก

ประธาน : ในกรณีที่ราชบัลลังก์ว่างลง ไม่ทราบว่าจะเขียนอย่างไรที่ประชุมมีข้อสังเกต
อย่างไรใหม่ครับ องค์พระรัชทายาท องค์นี้คงมุ่งหมายไปที่ตัวพระองค์ ไม่ใช่ที่สถาบัน เป็นองค์
พระรัชทายาท ถูกหรือเปล่า องค์ผู้สืบราชสันตติวงศ์ เพราะในกรณีที่ไม่ได้มีการแต่งตั้งรัชทายาทก็เรียกว่า
องค์ผู้สืบราชสันตติวงศ์ แล้วก็ขึ้นทรงราชย์เป็นพระมหากษัตริย์ ใช้คำว่า ในกรณีที่ราชบัลลังก์ว่างลง อันนี้
ต้องถามผู้รู้ด้วย ได้ไหมครับ เพราะว่าวันนี้คุณหญิงกุลทรัพย์มาได้ เพราะว่าติดเป็นประธานประชุม
อีกเรื่องหนึ่งอยู่ที่ข้างนอก เชิญท่านคณิตครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : คือตามมาตรา ๒๓ ก็ใช้กันมานานแล้ว ในกรณีที่ราชบัลลังก์
หากว่างลง เพื่อให้เห็นว่าไม่ใช่เป็นการแข่งหรือว่าเป็นเรื่องที่ว่า เมื่อไว้เท่านั้น ถ้าตอนท้ายเราสรุปว่า
ในกรณีที่ราชบัลลังก์หากว่างลงตาม จะดีไหมครับ เพื่อจะได้ใช้คำล้อนกันไป

ประธาน : ได้ครับ ใช้คำตามกฎหมายนี้ปลอดภัยครับ เดิมคำว่า หาก ในกรณีที่
ราชบัลลังก์หากว่างลง ถ้อยคำอันอื่นถ้าไม่มีข้อสังเกตจะคงไว้ตามนั้น เดียววันนี้ที่ประชุมคณะกรรมการ
อาจจะให้ผู้ช่วยให้ความรู้ในที่ประชุม แล้วก็เสนอไป เอาตามนี้ก่อนนะครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : พระพุทธศักราช ๒๕๖๗ หรือว่าตามกฎหมายเก่า
เขียนอย่างไร พระพุทธศักราช

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : อาจจะเป็นกฎหมายเกี่ยวกับพระมหากษัตริย์กระมังครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : เขาเขียนอย่างไรเลยหรือเปล่า เช็ควินิจฉัยนะ
เขียนอย่างไรเลยใช่ไหม โอ.เค. ถ้าอย่างนั้น

ประธาน : คือต้องไปเช็คในราชกิจจานุเบกษา รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ หรือไปเช็ค
ตรงไหนก็ไม่รู้ พระพุทธศักราช มีการใช้ครับ แต่มันไม่มีผิด เป็นชื่อกฎหมาย ถ้าอย่างนั้นเราก็ใช้คำว่า
พระพุทธศักราช ได้แหละครับ อันนั้นไม่ได้อยู่ในตัวบท ถ้าไม่มีข้อสังเกตอื่น เดิมคำว่า หาก แล้วก็ข้างหลัง

วันจันทร์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐

เดี๋ยวนั้นเขาเติมมาให้ดูใหม่ว่าจบท้ายด้วยคำว่า เป็นครั้งแรก ให้อยู่แล้วตามที่ได้เสนอไป ผมขออนุญาตผ่าน
ที่นี้เราดูเทียบกับมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ แล้วเดี๋ยวมตรา ๒๔ ดูภาพรวมอีกทีหนึ่งได้ว่า ที่เราเขียนไว้
ผิดพลาดอะไรไปหรือเปล่า หรือจะเอาตามที่พิจารณาไปแล้ว ถ้าอย่างนั้นต่อไปมาตรา ๒๔

นางสาววนิดา ทิพย์นวจินดา :

มาตรา ๒๔ ในระหว่างที่ยังไม่มีประกาศอัญเชิญองค์พระรัชทายาทหรือองค์ผู้สืบ
ราชสันตติวงศ์ขึ้นทรงราชย์เป็นพระมหากษัตริย์ตามมาตรา ๒๓ ให้ประธานองคมนตรีเป็นผู้สำเร็จราชการ
แทนพระองค์เป็นการชั่วคราวไปพลางก่อน แต่ในกรณีที่ราชบัลลังก์ว่างลงในระหว่างที่ได้แต่งตั้งผู้สำเร็จ
ราชการแทนพระองค์ไว้ตามมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๙ หรือระหว่างเวลาที่ประธานองคมนตรีเป็นผู้สำเร็จ
ราชการแทนพระองค์ตามมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง ให้ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์นั้น ๆ แล้วแต่กรณี
เป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ต่อไป ทั้งนี้ จนกว่าจะได้ประกาศอัญเชิญองค์พระรัชทายาท หรือองค์
ผู้สืบราชสันตติวงศ์ขึ้นทรงราชย์เป็นพระมหากษัตริย์

ในกรณีที่ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งไว้และเป็นผู้สำเร็จราชการแทน
พระองค์ต่อไปตามวรรคหนึ่งไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ประธานองคมนตรีทำหน้าที่ผู้สำเร็จราชการแทน
พระองค์เป็นการชั่วคราวไปพลางก่อน

ในกรณีที่ประธานองคมนตรีเป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ตามวรรคหนึ่ง หรือทำหน้าที่
ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์เป็นการชั่วคราวตามวรรคสอง ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๐ วรรคสาม มาใช้
บังคับ

เจตนารมณณ์ เพื่อรับรองในการให้ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ที่ได้แต่งตั้งไว้ และประธาน
องคมนตรีที่เป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์เป็นการชั่วคราวไปพลางก่อน เป็นผู้สำเร็จราชการแทน
พระองค์ต่อไป ในระหว่างที่ยังไม่มีประกาศอัญเชิญองค์รัชทายาทหรือองค์ผู้สืบราชสันตติวงศ์ขึ้นทรงราชย์
เป็นพระมหากษัตริย์

อนุ. บันทึกเจตนารมณ์
วันจันทร์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐

อารีรัตน์ ๗/๑

หมายเหตุ คงเดิมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และ
คงหลักการดังกล่าว มีการบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๒
เป็นครั้งแรก

ประธาน : มาตรา ๒๔ เป็นกรณีผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ซึ่งเข้าใจว่าแตกต่างไป
จากกรณีตามมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ จะเขียนอย่างนี้ได้หรือไม่ครับ อันนี้คนที่ร่างเอามาจากหนังสือของ
อาจารย์หยุดหรือครับ คือเข้าใจว่าเป็นอย่างนี้มาตลอด หลักการนี้คงเดิมมาตลอดใช่ไหมครับ ท่านคณิต
เชิญครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ผมขออนุญาตตั้งข้อสังเกตนะครับ จากมาตรา ๒๓ และ
มาตรา ๒๔ ตรงเจตนารมณ์ เรียบอกว่าเพื่อรับรอง แล้วก็ประ ๆ จริง ๆ แล้วเป็นเรื่องที่ว่าเป็นบทบัญญัติ
ว่าด้วยการอัญเชิญสำหรับมาตรา ๒๓ แล้วพอมาตรา ๒๔ เป็นบทบัญญัติในการให้ผู้สำเร็จราชการมากกว่า
หรือเปล่า เพราะว่าไม่ใช่เป็นเรื่องรับรอง เพราะนี่เป็นบทบัญญัติ บทบัญญัติในกรณีไหนเท่านั้นเอง

ประธาน : ผมขออนุญาตถามให้ชัดเจน มาตรา ๒๓ ท่านคณิตเสนอให้เขียนว่า
เพื่ออัญเชิญ เลยใช่ไหมครับ แล้วมาตรา ๒๔ เพื่อรับรอง เพราะสถานะของบุคคลในมาตรา ๒๓ กับสถานะ
ของบุคคลในมาตรา ๒๔ แตกต่างกันอย่างมากระหว่าง เค้า เพื่ออัญเชิญเลย ใช่ไหมครับ แล้วมาตรา ๒๔
เพื่อรับรอง ใช่ไหมครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ก็ได้ครับ เพราะว่าเพื่อจะให้เห็นว่าวัตถุประสงค์ เจตนารมณ์
เพื่ออะไร พอเป็นรับรองบทบัญญัติ ไม่ใช่บทบัญญัติแล้ว เพราะนี่เป็นบทบัญญัติ ไม่ใช่รับรองบทบัญญัติ

ประธาน : แต่ดูแปลกอยู่ครับ เจตนารมณ์ เพื่ออัญเชิญ พอไปได้ไหมครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ถ้าเมื่อเกิดผมสมมุติเอานะครับที่จะเสนอก็คือ เป็นบทบัญญัติ
ว่าด้วย หรือว่าอีกกรณีหนึ่งก็คือ เพื่อรับรองการอัญเชิญ เพราะถ้ารับรองต้องรับรองอะไร แต่ไม่ใช่รับรอง
บทบัญญัติ เพราะบทบัญญัติมีเอาไว้แล้ว เพราะฉะนั้นถ้าเมื่อจะมีคำว่า เพื่อ อยู่ในนี้ครับ น่าจะเป็น เพื่อ
รับรองการอัญเชิญ หรือถ้าเมื่อเกิดเราจะเอาบทบัญญัติไว้ ก็เป็นว่า ตัดคำว่า เพื่อรับรอง ออก เปลี่ยนเป็น
บทบัญญัติว่าด้วย

ประธาน : อาจารย์เสนอว่าเราขึ้นผิด ไม่ควรขึ้นคำว่า เพื่อ เป็นบทบัญญัติ แทนดีไหมครับ
มาตรา ๒๓ บรรทัดแรก เสนอให้เปลี่ยน เจตนารมณ์อ่านอย่างนั้นนะครับว่า เป็นบทบัญญัติที่ว่าด้วยการ
อัญเชิญ แล้วพอมายังมาตรา ๒๔ เจตนารมณ์ ท่านเสนอว่าให้คงคำนี้ไว้เลยใช่ไหมครับ เพื่อรับรอง
หรือเป็นบทบัญญัติเหมือนกันครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ขออนุญาตเป็นบทบัญญัติดีกว่าครับ

ประธาน : เป็นบทบัญญัติที่ว่าด้วยการรับรองนะครับ ให้อย่างนั้นนะครับ เป็นบทบัญญัติที่ว่าด้วยการรับรองในการให้ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ แล้วข้อความต่อไปครับ นอกจากตรงนี้แล้วมีข้อสังเกตอย่างอื่นอีกไหมครับ ถ้าไม่มี เดี่ยวมีอีกมาตราหนึ่งใช่ไหมครับ มาตรา ๒๕ ขออนุญาตดู มาตรา ๒๕ แล้วดูมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ ครับ ๔ มาตราในภาพรวม ถ้าผ่านก็ผ่านได้ทั้งกลุ่ม เพราะฉะนั้นขออนุญาตต่อมาตรา ๒๕ ถ้ามีข้อสังเกตขอพร้อมกันเลย มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ เพราะเราเห็นหมดแล้ว ต่อไปมาตรา ๒๕ เชิญครับ

นางสาววนิดา ทิพย์นวจินดา :

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่คณะองคมนตรีจะต้องปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๙ หรือมาตรา ๒๓ วรรคสอง หรือประธานองคมนตรีจะต้องปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือ มาตรา ๒๔ วรรคสอง และอยู่ในระหว่างที่ไม่มีประธานองคมนตรีหรือมีแต่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะองคมนตรีที่เหลืออยู่เลือกองคมนตรีคนหนึ่งเพื่อทำหน้าที่ประธานองคมนตรี หรือปฏิบัติหน้าที่ตาม มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือตามมาตรา ๒๔ วรรคสาม แล้วแต่กรณี

เจตนาธรรมณ์ เพื่อป้องกันการว่างลงของผู้ทำหน้าที่ประธานองคมนตรี

หมายเหตุ คงเดิมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และ คงเดิมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๒

ประธาน : ผมขออนุญาตเรียนเสนอก่อนนะครับว่า ในมาตราก่อน ๆ เราใช้คำว่า เพื่อรับรองหลักความต่อเนื่องในพระราชกรณียกิจของพระมหากษัตริย์ ใช่ไหมครับ ที่นี้น่าจะใช้ความ ในทำนองเดียวกัน พูดในแง่ที่เป็นหลักการนะครับ ถ้าพูดเป็นหลักการก็บอกว่า เพื่อรับรองหลักความ ต่อเนื่องในการปฏิบัติหน้าที่ของประธานองคมนตรีได้หรือไม่ครับ หรือในตำแหน่งประธานองคมนตรี เพื่อรับรองหลักความต่อเนื่องในการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งประธานองคมนตรี แค่นั้นนะครับ

ที่นี้หมายเหตุ ผมอยากให้อ่านพร้อมกันด้วย เพราะว่ามีมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ เราเห็นหมดแล้วนะครับ ตรงนี้จะมีข้อสังเกตอะไรเพิ่มเติมหรือเปล่า ท่านประโชชน์ เชิญครับ

นายประโชชน์ สภาวสุ : ขออนุญาตกลับไปมาตรา ๒๓ ครับ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ ก็เป็นเรื่องความต่อเนื่องเหมือนกัน ถูกไหมครับ เพียงแต่ว่าเมื่อราชบัลลังก์ว่างลง มาตรา ๒๓ ก็คือว่า มีพระราชทายาทใช่ไหมครับ ให้องคมนตรีเสนอพระนามใช่ไหมครับ ก็คือทั้งหมดนี้เป็นเรื่องเดียวกัน เรื่องที่ว่า เพื่อไม่ให้ขาดความต่อเนื่องจึงต้องหาบุคคลนั้นบุคคลนี้ ถ้าไม่มีบุคคลนี้ก็บุคคลนั้น อย่างนี้ครับ ก็น่าที่จะเขียนลัดกันได้มาตั้งแต่มาตรา ๒๒ เป็นทำนองเดียวกัน เพียงแต่ว่าแต่ละแนวทางไม่เหมือนกัน ไม่สามารถหา นาย ก ก็เป็น นาย ข ไม่สามารถหา นาย ข ก็เป็น นาย ค ทำนองนี้ครับ น่าจะเป็นลักษณะ

วันจันทร์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐

การเขียนอย่างนั้นมากกว่า อย่างนั้นจะเหมือนกับไม่ต่อเนื่องใช่ไหมครับ เพราะว่ามาตรานี้โยงใยถึงกันหมด และเป็นเรื่องเดียวกัน แต่เราเขียนต่างกัน ไม่น่าจะถูกต้อง

นายคณิต วัลยะพีชร์ : ตรงนี้เห็นด้วยครับ

ประธาน : ที่นี้ความต่อเนื่องถ้าเป็นมาตรา ๒๕ เป็นหลักความต่อเนื่องในการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งประธานองคมนตรี ขออนุญาตหารือนะครับว่า ถ้าเขียนในทำนองเดียวกันในมาตรา ๒๓ กับมาตรา ๒๔ เป็นความต่อเนื่องของพระราชกรณียกิจใช่ไหมครับ ไม่ทราบว่าจะใช้หรือเปล่าของพระมหากษัตริย์ครับ ซึ่งหมายความว่า ก็พอที่จะเขียนให้เหมือนกับในมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ เขียนให้เหมือนกัน แต่ว่ามาตรา ๒๕ ก็เป็นปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งประธานองคมนตรีได้หรือไม่ครับ ต่อเนื่องเมื่อสักครู่นี้มาตรา ๑๘ ขอโทษครับ

นายคณิต วัลยะพีชร์ : ผมขออนุญาตนะครับ สมมุติถ้าเมื่อเกิดเราจะลองตั้งประโยคของมาตรา ๒๒ ล้อกับมาตรา ๑๘ แต่ว่าอาจจะไม่ใช่เหมือนกันทั้งหมดหรือเปล่า สมมุติว่าอย่างมาตรา ๑๘ เราบอกว่า เพื่อรับรองหลักความต่อเนื่องในพระราชกรณียกิจของพระมหากษัตริย์ใช่ไหมครับ พอมาตรา ๒๒ เป็นเรื่องที่ว่าหลักความต่อเนื่องในเรื่องการสืบราชสมบัติ สมมุติหน้าผมก่อน พอมาตรา ๒๓ บอกว่าเป็นเรื่องต่อเนื่องราชบัลลังก์ สืบราชบัลลังก์หรือจะเกี่ยวกับเรื่องเป็นพระมหากษัตริย์ จะใช้คำอย่างไรก็แล้วแต่นะครับ แต่ว่าถ้าเมื่อเกิดจะใช้หน้าจะหลักการเดียวกัน แต่คำอาจจะไม่ซ้ำกัน เพราะถ้าซ้ำกัน ผมเกรงว่าจะสื่อไม่เหมือนกันและจะเข้าใจผิด แต่คำจะใช้คำอย่างไรผมนึกไม่ออกเหมือนกัน

ประธาน : ประเด็นก็คือให้เลือก ได้มาตรา ๒๒ ก่อนนะครับ เรามีมาตรา ๑๘ ตั้งไว้เมื่อสักครู่นี้ผมไปหลงมาตรา ขอภัยครับ ตอนที่เราออกแบบครั้งแรกเราพูดไว้ที่มาตรา ๑๘ เมื่อสักครู่นี้ผมหาไม่เจอ ขอโทษครับ เรากำลังจะเทียบวิธีการเขียนในมาตรา ๑๘ ที่นี้มาตรา ๑๘ กับมาตรา ๒๒ ก่อนเอาคุณนี่ก่อนนะครับ คุณนี่พอมาถึงมาตรา ๒๒ เราจะอธิบายว่ามันเป็นหลักการความต่อเนื่อง หรือว่าจะเน้นที่คำว่า กฎมณเฑียรบาล เพราะว่ากฎมณเฑียรบาลก็เป็นสิ่งที่สำคัญอยู่ในรัฐธรรมนูญ แต่ว่าเวลาเขียนบันทึกเจตนาธรรมณ์เราต้องไปเน้นเรื่องกฎมณเฑียรบาลหรือไม่ หรือว่าเน้นเรื่องหลักการกับความต่อเนื่องมากกว่า ขออนุญาตหารือครับ

นายคณิต วัลยะพีชร์ : ขออนุญาตนะครับ Keyword ของมาตรา ๒๒ คือการสืบราชสมบัติ แต่วิธีการสืบราชสมบัติก็เป็นไปตามกฎมณเฑียรบาล แล้วก็ขยายความว่าการแก้ไขกฎมณเฑียรบาล เพราะฉะนั้นถ้าความต่อเนื่องก็คือ ความต่อเนื่องการสืบราชสมบัติเป็นหัวใจ ผมเข้าใจว่าอย่างนั้นนะครับ

วันจันทร์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐

ประธาน : ถ้าผมเสนออย่างนี้ครับว่า เราก็อธิบายว่า หลักความต่อเนื่องของการสืบราชสมบัติซึ่งต้องเป็นไปตามกฎมณเฑียรบาล เพราะฉะนั้นเดี๋ยวคนบอกว่าเขียนไม่ครบ ทำไม่ไม่ให้ความสำคัญกับกฎมณเฑียรบาล พอจะได้ไหมครับ พอเรามาถึงเรื่องพวกนี้มันละเอียดอ่อนด้วยนะครับ แต่ว่าก็เดินหลักมาแบบมาตรา ๑๘ พอจะไปได้ไหมครับ หลักความต่อเนื่องของการสืบราชสมบัติ ซึ่งต้องเป็นไปตามกฎมณเฑียรบาลว่าด้วยการสืบราชสันตติวงศ์

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : ผมก็ว่าครบนะครับ

ประธาน : แล้วไม่ต้องบอกว่าซึ่งเป็นพระราชอำนาจโดยเฉพาะ ไม่ต้อง

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : จะมีสืบเนื่องกัน มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ จะต่อเนื่องกันไม่ใช่หรือครับ

ประธาน : เชิญท่านวัชรินทร์ ต่อเนื่องว่า เชิญครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คือผมดูมาตรา ๒๓ คล้าย ๆ เป็นขั้นตอน เป็นวิธีการว่าจะทำอะไรที่จะอัญเชิญขึ้นครองราชย์ ขึ้นทรงราชย์ ส่วนมาตรา ๒๒ ก็พูดถึงว่าต้องมีกฎมณเฑียรบาล มาตรา ๑๘ ก็พูดถึงหลักการต่อเนื่อง จริง ๆ หลักใหญ่ก็คือมาตรา ๑๘ ที่พูดถึง แต่มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ คือขยายความว่า ต่อเนื่อง ต่อเนื่องโดยวิธีไหน โดยวิธีกฎมณเฑียรบาล กฎมณเฑียรบาลแล้วทำอย่างไรก็คือมาตรา ๒๓ ต้องมีการอัญเชิญอะไรต่ออะไร มันเป็น Process และเป็นขั้นตอน เป็นกระบวนการ ทีนี้ถ้าจะใช้ Keyword อันเดียวไปใช้ทั้ง ๓ มาตราเลย ที่อาจารย์พูดนี้คืออยากจะใช้คำเดียว ๓ มาตรานี้เลยใช่ไหมครับ

ประธาน : มาตรา ๑๘ นี้ความต่อเนื่องในพระราชกรณียกิจใช่ไหมครับ ส่วนมาตรา ๒๒ ความต่อเนื่องเป็นเรื่องใหญ่กว่าเลยนะครับ ต่อเนื่องในการสืบราชสมบัติ เป็นคนละเรื่องกันครับ แต่ว่าอธิบายโดยใช้หลักเดียวกัน คือหลักใหม่ก็คือว่า กิจการของรัฐต้องต่อเนื่องกันเสมอ ขาดตอนไม่ได้ ท่านปัญญา เชิญครับ

นายปัญญา ประเสริฐศรี : ท่านประธานครับ หลักเรื่องความต่อเนื่องผมเข้าใจว่าน่าจะเป็นเรื่องที่ว่าตำแหน่งผู้ดำรงตำแหน่งนั้นไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือตำแหน่งนั้นว่างอยู่ แล้วไม่มีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งเลย น่าจะเป็นหลักอย่างนั้นครับ เอาหลักการราชการธรรมดาปกติก่อน ถ้าเป็นอย่างนั้นในมาตรา ๒๒ ไม่ใช่เรื่องหลักสืบเนื่องอย่างที่ว่า เพราะมาตรา ๒๒ ถ้าดูแล้วก็เสมือนกับเป็นการแต่งตั้งบุคคลเข้าสู่ตำแหน่ง เหมือนกับการแต่งตั้งข้าราชการเข้าสู่ตำแหน่ง เพราะฉะนั้นมาตรา ๒๒ เป็นเรื่องที่บอกว่า ถ้าจะสืบราชสมบัติควรจะทำอย่างไร นั่นก็คือการที่จะกำหนดว่าจะแต่งตั้งบุคคลเข้าสู่ตำแหน่งจะทำอย่างไร มาตรา ๒๓ ก็เหมือนกันครับ จะเป็นเรื่องที่จะแต่งตั้งบุคคลขึ้นเป็นพระมหากษัตริย์ ลักษณะจะเป็นอย่างนั้นนะครับ มาตรา ๒๔ ผมเห็นด้วยว่าเป็นเรื่องการสืบเนื่อง เพราะถ้าหากว่าในระหว่างที่ยังไม่มีการอัญเชิญพระราชทายาทหรือผู้สืบราชสันตติวงศ์ขึ้นครองราชย์ ใครจะทำหน้าที่ต่อ ตรงนั้นจะมีช่องว่างอยู่

อนู. บันทึกเจตนาธรรมณ์

อารีรัตน์ ๗/๕

วันจันทร์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐

คนที่ทำหน้าที่ก็คือองคมนตรี คืออะไรก็ว่าไป ผู้สำเร็จราชการก็ว่าไป เพราะฉะนั้นมาตรา ๒๔ เป็นหลักเรื่องความต่อเนื่อง แต่มาตรา ๒๓ กับมาตรา ๒๒ น่าจะไม่ใช่แล้วครับ เป็นเรื่องของการแต่งตั้งบุคคลเข้าสู่ตำแหน่ง ถ้าเทียบกับระบบราชการปกติ

ประธาน : ผ่านนะครับ เพราะฉะนั้นมาตรา ๒๔ ต่อเนื่อง มาตรา ๒๕ ต่อเนื่อง เหลือมาตรา ๒๒ กับมาตรา ๒๓ งวดเข้ามาแล้วนะครับ

วันจันทร์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : มาตรา ๒๓ น่าจะเป็นกระบวนการ คืออ่านในนี้แล้วมันจะเป็นลักษณะว่า หากว่างลงจะทำอย่างไร ใครต้องทำอะไรต่ออะไร มันจะเป็น Process ของมันจนจบเลย ที่นี้ถ้าเราใช้คำว่า รับรองบทบัญญัติว่าด้วย คือเจตนารมณ์นั้นเพื่อรับรองบทบัญญัติว่าด้วยการอัญเชิญองค์พระรัชทายาทหรือองค์ผู้สืบราชสันตติวงศ์ขึ้นครองราชย์เป็นพระมหากษัตริย์ ในกรณีพระราชบัลลังก์ว่างลง ผมว่าก็ โอ.เค. แล้ว ใช่ไหมครับ จะแก้หรือครับ อันนี้มาตรา ๒๓ นี้

ประธาน : ท่านวัชรินทร์เสนอให้คงเดิมว่าเป็นบทบัญญัติที่ว่าการอัญเชิญ
ใช่ไหมครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ครับ เพราะว่ามันเป็น Process คือต้องทำอะไร
มันเป็นขั้นตอน เป็นรัฐพิธี ผมว่ามันเป็นรัฐพิธีทั้งหมดเลย แต่ว่าต่อเนืองมันอยู่มาตรา ๑๘ ใช่ไหมครับ
กฎหมายเทียบบาล ซึ่งก็เป็นหลักที่จะตั้ง ส่วนมาตรา ๒๓ นี้ก็สืบเนื่องจากมาตรา ๒๒ ผมว่าน่าจะเป็นอย่างนั้น
สืบเนื่องกันมา เพียงแต่เป็นบอกถึงขั้นตอนแค่นั้นเองว่าจะทำอย่างไร แต่คำว่า รับรองนี้ บทบัญญัติ เมื่อ
ท่านคิดให้แก้เป็นอะไร มาตรา ๒๓ ให้แก้ไขไหม

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : มิได้ครับ เมื่อกี้ผมพูดว่าถ้ามาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ แก้ก็ ต้องดู
Keyword ว่าคืออะไร มาตรา ๒๒ กับมาตรา ๒๓ ที่นี้พอจากท่านปัญหาบอกว่า มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓
จะต่างกับมาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๕ ตรงนี้ ผมค่อนข้างจะเห็นด้วยว่าจริงเหมือนกันนะ เพราะว่า
หลักการเบื้องต้นต่างกัน เพราะฉะนั้นเมื่อต่างกันแล้วจะมาเขียนเหมือนกันก็อาจจะทำให้สับสน ผมก็เลย
คิดว่าถ้าอย่างนั้นก็คงต้องกลับไปใช้มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ ตามเดิมหรือเปล่า

ประธาน : แต่ส่วนมาตรา ๒๔ นี้เปลี่ยน มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ นี้หลักต่อเนือง
เหมือนกัน

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : มาตรา ๒๕ ต่อเนือง แต่มาตรา ๒๔ ผมกำลังอ่านอยู่เหมือนกันว่า
ต่อเนืองหรือเปล่า เพราะว่าเนื่องจากมาตรา ๒๔ บอกว่า กรณีไม่มีอัญเชิญ ไม่มีประกาศอัญเชิญ
ใช่ไหมครับ ก็ให้องคมนตรีเป็นผู้สำเร็จราชการชั่วคราว ที่นี้เป็นเรื่องเหมือนกันกับว่า เป็นโดยอัตโนมัติ
ตามหลักเกณฑ์ที่วางเอาไว้ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ เพราะฉะนั้นมาตรา ๒๔ ก็อาจจะต่อเนืองได้
เพียงแต่ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับตำแหน่งใหญ่ เลยทำให้เราต้องระวังนิดหนึ่ง

ประธาน : เชิญท่านประโชชน์ครับ

นายประโชชน์ สภาวสุ : มาตรา ๒๓ นี้ เราก็เขียนตามที่น้องเขาเขียนไว้ครับ ผมว่า
ก็ใช้ได้ดีอาจจะปรับนิดหน่อยนะครับ แล้วผมก็เห็นตามทางคุณปัญญาด้วยนะครับ ที่ว่ามาตรา ๒๔

วันจันทร์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐

ไม่น่าจะใช่ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ แต่มาตรา ๒๕ นี้จะไปใช้คำพูดที่เหมือนกษัตริย์เลยหรือครับ น่าจะเปลี่ยนคำพูดนิดหนึ่ง ต่อเนื่องเป็นตำแหน่ง ล้อกันมาแล้วใช้คำพูดเดียวกันกับตำแหน่งของพระมหากษัตริย์ ต่อเนื่องใช้ใหม่ครับ จะใช้คำพูดเดียวกันกับที่เราได้ใช้

ประธาน : เมื่อกี้เสนอไว้ใช้คำว่า เพื่อรับรองหลักความต่อเนื่องในการปฏิบัติหน้าที่ของพระมหากษัตริย์ คือ พระราชกรณียกิจ แต่นี่เป็นการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งประธานองคมนตรีที่เสนอไว้คืออันนี้ครับ อันนี้มาตรา ๒๕ เพื่อรับรองหลักความต่อเนื่องในการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งประธานองคมนตรี อันนี้คือส่วนที่เป็น Status เป็นสถานะที่ดูแตกต่างกันอยู่ครับ เพื่อรับรองหลักความต่อเนื่องในการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งประธานองคมนตรี อันนี้ที่ผมเสนอไว้ ที่นี้เมื่อสักครู่นี้เรากำลังพูดถึงมาตรา ๒๒ ดูเหมือนว่ามาตรา ๒๒ อาจจะให้คงไว้ว่าพูดถึงเรื่องนี้ตามที่เขียนนี้ เพื่อให้การสืบราชสมบัติเป็นไปตามกฎหมายเทียบว่าด้วยการสืบราชสันตติวงศ์ แล้วก็ตัดคำว่า พุทธศักราช ๒๔๖๗ ออก แล้วก็เขียนต่อมาว่า ซึ่งเป็น อันนี้ก็ต้องเขียนต่อแล้ว ซึ่งเป็นพระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์โดยเฉพาะ นี้ดูเหมือนว่าเราจะเอาไว้ตามนี้ โอ.เค. อันนี้เราเขียนแล้วพิจารณารอบคอบแล้วนะครับ อันนี้เอาตามนี้ที่นี้พอมาถึงมาตรา ๒๓ เจตนาธรรมณ์ในมาตรา ๒๓ ตกกลางๆ ก็อยากจะให้เขียนว่าเป็นบทบัญญัติที่ว่าด้วยการอัญเชิญองค์พระรัชทายาทหรือองค์ผู้สืบราชสันตติวงศ์ขึ้นครองราชย์เป็นพระมหากษัตริย์ ในกรณีที่ราชบัลลังก์หากว่างลง ที่ให้เติมคำว่า หาก เอาไว้ใช้ใหม่ครับ ไม่ทราบว่าจะให้เขียนตามนี้ใช้ใหม่ครับ โอ.เค. เอาตามนี้นะครับ แล้วก็เหลือมาตรา ๒๔ มาตราเดียวแล้วครับ เชิญครับ

นายปัญญา ประเสริฐศรี : ในมาตรา ๒๓ นี้ เราจะใช้คำว่า ขึ้นครองราชย์ หรือใช้คำว่า ขึ้นทรงราชย์ ในตัวบทใช้คำว่า ขึ้นทรงราชย์

ประธาน : เอาขึ้น ทรงราชย์ ครับ ใช่ครับ ขึ้นทรงราชย์ เพราะว่าข้างหลังก็ยัง หากว่างลงเราเอาขึ้น ทรงราชย์ ด้วยนะครับ เอาเหมือนตัวบทดีกว่านะครับ เพราะ Keyword เรามีแล้ว เรื่องอัญเชิญองค์พระรัชทายาทหรือองค์ผู้สืบราชสันตติวงศ์อยู่แล้วนะครับ อันนี้ขอเป็นขึ้นทรงราชย์ ขอขอบคุณครับ ขึ้นทรงราชย์นะครับ ขึ้นครองราชย์ คือสมัยที่เราเรียนหนังสือ เราไม่เคยเรียนหนังสือชั้นประถมแล้วใช้คำว่าขึ้นทรงราชย์ เลย ขึ้นครองราชย์ ตลอดไม่เป็นไรครับ เอาขึ้นทรงราชย์ก็แล้วกันนะครับ ที่นี้ก็เหลือมาตรา ๒๔ จะเลือกอย่างไรดี จะเลือกใช้ Concept เรื่องความต่อเนื่องหรือว่าจะเอาอย่างที่เราเสนอมาในเอกสารนี้นะครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ต่อเนื่องได้ครับ เป็นมาตรา ๒๕ เพียงแต่เปลี่ยนตำแหน่งประธานองคมนตรี ก็เป็น ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

วันจันทร์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐

ประธาน : ซึ่งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ก็คือต้องทำ ก็ใช้คำว่า ผู้ปฏิบัติหน้าที่ หรือเปล่า ไม่รู้ว่าใช้คำถูกหรือเปล่า ผมไม่รู้ว่าใคร อันนี้ประธานองคมนตรีเป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ เป็นชั่วคราวไปพลางก่อนใช่ไหมครับ พรรคหนึ่งว่าอย่างนั้น ที่นี้พรรคสองใครบ้างตามมาตรา ๒๔ ที่เป็น ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ เรามีพระบรมวงศานุวงศ์อยู่ในนี้บ้างหรือเปล่า เพราะเรากำลังใช้คำว่า ผู้ปฏิบัติหน้าที่ มีไหมครับ ไม่มีใช่ไหมครับ มีแต่ประธานองคมนตรีใช่ไหมครับ โอ.เค. ถ้าอย่างนั้นมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ เขียนเหมือนกันได้ไหมครับ เป็น ตำแหน่งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : คือมาตรา ๒๔ จะเป็นองคมนตรีคนธรรมดา คือจะไม่ใช่ เป็นพระราชทายาท

ประธาน : เริ่มมาตรา ๒๔ ก่อนว่า ให้ประธานองคมนตรีปฏิบัติหน้าที่ พอมาตรา ๒๕ นี้ ถ้าไม่มีประธานองคมนตรีก็ให้คณะองคมนตรีที่เหลืออยู่นี้ เลือกองคมนตรีขึ้นมาคนหนึ่ง

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : โอ.เค. ครับ

ประธาน : ตรงนี้สรุปแล้วในเจตนารมณ์ก็เขียนว่า เพื่อรับรองหลักความต่อเนื่องในการ ปฏิบัติหน้าที่ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ของประธานองคมนตรี อย่างนี้ได้ไหมครับ เพื่อรับรองหลักความ ต่อเนื่องในการปฏิบัติหน้าที่ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ของประธานองคมนตรีนี้ครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : คำว่า ของประธานองคมนตรี ผมขออนุญาตตัดครับ เพราะว่า บังเอิญวรรคท้ายของมาตรา ๒๔ บอกให้ไปเอามาตรา ๒๐ พรรคสามมาบังคับ พอมาตรา ๒๐ พรรคสาม ก็เป็นเรื่ององคมนตรีอีกเหมือนกันครับ

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นก็เอาเป็นว่า เพื่อรับรองหลักความต่อเนื่องในการปฏิบัติหน้าที่ ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์จบเลยนะครับ ผมจะขออนุญาตหารือครับ คือ ตอนนี้คณะอนุกรรมการมีอยู่ ทั้งหมด ๕ คนพอดี ถ้าไม่มีคนท้วงเรื่ององค์ประชุม ผมจะขออนุญาตขอให้ท่านใดท่านหนึ่งช่วยเป็นประธาน ถ้าจะประชุมต่อ แต่ดูเหมือนเราเคยตกลงกันว่า เราจะไม่ประชุมยาวไป แต่ผมเกรงใจว่าวันนี้ท่านเดินทางมา นี่ลำบากมาก แต่ว่าผมอยู่ต่อไม่ได้จริง ๆ คือถ้าประสงค์จะประชุมต่อ ผมจะขออนุญาตให้ในที่ประชุม นี้เลือกคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุมต่อ เว้นแต่เราจะปิดประชุม แล้วก็นัดประชุมครั้งต่อไป พอดีผมต้องเข้าไปที่มหาวิทยาลัยแล้วนะครับ ผมขออนุญาตหารือครับว่า ไม่ทราบว่ามีหลายท่านที่เข้ามา วันนี้เข้ามาลำบากมากเลยนะครับ ท่านประสงค์อยากจะให้ประชุมต่อไหมครับ ถ้าประชุมต่อผมอยากจะ ขอให้ท่านหนึ่งช่วยทำหน้าที่เป็นประธานให้หน่อยนะครับ

นายคณิต วัลยะเพ็ชร : อย่างนี้ก็แล้วกันครับ คือจริง ๆ แล้วถ้าขาดอาจารย์คนเดียวเหลือ ๔ คนยังไม่น่าเกลียด พอดีท่านประโกษณ์ก็ติด แล้วท่านคิดว่าเพิ่มวันดีกว่า ผมว่าก็เห็นด้วยเพิ่มวันดีกว่า จะได้หลาย ๆ หัว เพราะเรื่องตรงนี้เราก็อยากจะให้ดีที่สุดเหมือนกันครับ

คณะกรรมการบริหารงานที่กเจตนาธรรมณ์
วันจันทร์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐

นวพร ๘/๔

ประธาน : เพิ่มวันไช้ใหม่ครับ เอาจอย่างนี้ก่อนนะครับว่าก่อนที่จะเพิ่มวัน เข้าใจว่าเรา
พิจารณาหมดแล้วทั้งหมด ๑ และหมวด ๒ ไช้ใหม่ครับ เพราะฉะนั้นในการรายงานความคืบหน้าครั้งต่อไป
ซึ่งหมายความว่าครั้งต่อไปของคณะกรรมการนี้ วันที่ ๒๒ มิถุนายน จะต้องเอา ๒ หมวดนี้ไปเสนอ
คณะกรรมการ ขอเป็นมติอย่างนี้ก่อนนะครับ เพราะว่าเราต้องมีความคืบหน้าแล้วไปเข้าชุดนั้น ไปเข้า
ทีละหมวด ๒ หมวดก็ยังคงคืนะครับ แต่ครั้งนี้เข้าไป ๒ หมวดเลย จะขออย่างนี้ก่อนนะครับ เพราะฉะนั้น
ปรับปรุงเอกสารที่เราดูรอบหนึ่งทบทวนรอบหนึ่งแล้วเอาเข้าคณะกรรมการเลย เอาจอย่างนี้ก่อนนะครับ
แล้วก็ครั้งต่อไปหมวดไหนเดี๋ยวก้อยหรือกัน ที่นี้เรื่องสำคัญเรื่องหนึ่งก่อน เดียวหลายท่านอาจจะต้องรีบ
ออกไปก่อน การนัดประชุมครั้งต่อไปหรือการเพิ่ม คืออยากให้ออกมาให้ช่วยพิจารณาว่าเราจะเพิ่มวันประชุม
สัปดาห์หนึ่ง ๒ ครั้งนี้ จะหาวันไหนที่ว่างตรงกันได้หรือไม่ จะขออนุญาตหาหรือครับ อย่างวันนี้วันที่ ๑๑ แล้ว
ไช้ใหม่ครับ หมายความว่าอย่างเช่น ในสัปดาห์นี้เลยจะมีวันไหนที่จะประชุมได้อีกใหม่ครับ ท่านประโชชน์
ไม่สะดวกไช้ใหม่ครับ ไม่อยู่นะครับ ผมไปวันที่ ๑๓ กลับวันที่ ๑๔ ท่านวัชรินทร์ก็ไปครับ หมายถึงว่า
สัปดาห์หน้าเราจะพยายามบริหารเวลาให้ประชุมได้ ๒ วัน ที่นี้สัปดาห์หน้าจะขอประชุมวันจันทร์ที่ ๑๘
มิถุนายน ที่เราประชุมเวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกาเป็นประจำนี้ ท่านสะดวกกันนะครับ วันจันทร์ที่ ๑๘ เราประชุม
ที่นี้หลังจากวันจันทร์ที่ ๑๘ แล้ว จะมีได้อีกใหม่ครับ คือถ้าเป็นตอนเย็นนะครับ วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ หรือ
วันศุกร์ที่ ๒๒ นี้พอจะได้ใหม่ครับ คือวันพุธถ้าหลีกเลี่ยงได้ควรจะหลีกเลี่ยงด้วยนะครับ เพราะว่าเราจะรอด
เข้ามายากมาก เพราะมีประชุม สนช. ด้วย วันพฤหัสบดีหรือวันศุกร์ช่วงเย็นพอจะสะดวกใหม่ครับ ผมขอว่า
วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ มิถุนายน ผมได้หมดเลย ตั้งแต่ช่วงเวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกาเป็นต้นไปได้หมดเลย แต่ผม
เกรงว่าท่านทั้งหลายจะมาไม่ได้ ดังนั้นเอาจอย่างนี้ก่อนนะครับ สมมติเวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา มีใครไม่สะดวก
ใหม่ครับที่นั่งอยู่ที่เป็นคณะกรรมการ คือตำแหน่งต้องยึดคณะกรรมการไว้ก่อน เพราะนับ
องค์ประชุมเขานับอนุกรรมการต้องไม่ต่ำกว่า ๕ ท่านนะครับ เฉพาะอนุกรรมการเป็นหลักไว้ก่อน
ถ้าได้จะได้ไม่ต้องเป็นตอนเย็น เอาจเวลาไหนครับ เวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา หรือเวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา
เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา นะครับ บ่ายโมงเดี๋ยวลูกขลักหลายเรื่อง เรื่องสถานที่ด้วย เอาจ ๑๓.๓๐ นาฬิกา
ได้ใหม่ครับ เท่ากับว่าเรานัดประชุมครั้งต่อไปวันจันทร์ที่ ๑๘ แล้ววันที่ ๒๑ ก็มีหนึ่งเวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา
ได้ใหม่ครับ ขอบพระคุณครับ นัดเสริมนี้คงต้องนัดเป็นครั้ง ๆ ไป และเป็นหลักการคงจะยากครับ วันที่ ๑๘
แล้วก็วันที่ ๒๑ ผมยังสงสัยอยู่นะครับว่า ต่อไปเป็นหมวด ๔ ไช้ใหม่ครับ เพราะว่าหมวดที่ทำมาหมวด ๔
แล้วหลังจากนี้หมวดอะไรช่วยอธิบายนิดหนึ่ง

นายพรรัตน์ วิจิตรพันธุ์ : ก็ไปกรอบ ๒ แล้วกรอบ ๓ ให้งานได้ ๆ กันครับ ตอนนี้นำกำลัง
ดำเนินการอยู่ครับ

ประธาน : เชิญท่านประโชชน์ครับ

- ๘/๑

วันจันทร์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : ระหว่างที่มีการอภิปรายในสภาไม่ทราบว่ามีทีมที่จะ

เจ้าหน้าที่ : มีคนนั่งฟังอยู่คะ

นายประโกชฌ์ สภาวสุ : มีอยู่ใช้ไหมครับ กรอบ ๑ กรอบ ๒ มีอยู่แล้วครับ หรือว่า
ที่นั่งที่มาเสริมมีเจตนา เพื่อตรงนี้ด้วยครับ

ประธาน : ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียน กรอบ ๑ มาเสริมได้อีก ๑ คน แล้วกรอบ ๒ มาเสริมได้
อีก ๒ คน เพราะว่าเขารู้ซึ่งแล้วว่ากรอบ ๒ นักหนาสาหัสแค่นั้น สัปดาห์หน้ามีกรอบไหนมาเพิ่ม
อีกคนหนึ่งครับ

เจ้าหน้าที่ : กรอบ ๒

ประธาน : กรอบ ๒ จะมี ๒ บวก ๒ บวก ๑ เป็น ๕ เขามีอยู่แล้ว ๒ วันนี้อีก ๒
แล้วสัปดาห์หน้ามีอีก ๑ เป็น ๕ แล้วกรอบ ๑ จะมี ๒ บวก ๑ เป็น ๓ ส่วนกรอบ ๓ ก็ยังมี ๒ บวก ๐ เป็น
๒ โอ.เค. เพราะฉะนั้นในครั้งหน้าจะเป็นการพิจารณา โดยขอคู่มือที่เราจะเสนอเข้ากรรมการด้วย แล้วก็
จะพิจารณาต่อที่หมวด ๔ นะครับ ขอบพระคุณมากครับ ท่านวัชรินทร์ เชิญครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คือที่เอาเข้ากรรมการ อยากจะให้ใช้คำว่า ร่าง
อย่าเพิ่งเป็นตัวจริง

ประธาน : มันต้องมีใบปะหน้าว่าเสนอโดยคณะกรรมการ เสนอต่อ
คณะกรรมการ เอกสารก็จะอธิบายว่ายังไม่ใช่ของคณะกรรมการ แต่เป็นเรื่องที่ได้ผ่านการพิจารณา
ของคณะกรรมการ มีใบปะหน้าให้ชัดเจนหน่อย ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวไม่รู้ว่ามีอยู่ในขั้นตอนไหน
แบบฟอร์มในใบปะหน้าก็คงจะอย่างที่เราเคยเขียนเป็นตัวอย่าง ก็ต้องทำให้ถูกต้อง ถ้าหลงตรงนั้นจะหลง
กันหมดเลย ใบปะหน้าก็สำคัญ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คือถ้าเขียนร่าง ก็แสดงว่าเรายังไม่

ประธาน : มีคำว่า ร่าง ด้วยก็ได้ครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ครับ ผมอยากให้เขียน

ประธาน : เพราะอย่างไรก็เป็นร่างที่เสนอต่อคณะกรรมการอยู่แล้วครับ
ท่านวัชรินทร์ขอว่า ให้มีคำว่า ร่าง ไว้ด้วยนะครับ ที่จริงตามขั้นตอน ถึงไม่ใส่ว่า ร่าง กรรมการมีสิทธิแก้
ทุกคำอยู่แล้วครับ ที่จริงถ้าไม่เขียนนะครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : มันคล้ายอย่างไรว่า อันไหนจริง อันไหนร่าง
ถ้าเราเขียนร่างก่อนถ้ามีการแก้ไขมันก็จะง่าย ถ้ามันมีหัวอยู่ว่า เป็นร่างมันก็จะ

คณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์
วันจันทร์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐

อารีรัตน์ ๙/๒

ประธาน : เต็มคำว่า ร่าง ไว้ด้วย แต่ที่สำคัญที่สุด ก็คือวันที่ แล้วก็ใครเสนอใคร อย่าให้
ผิดตัว ถ้าผิดตัวแล้ววงเลยครับว่า อันนี้ของใคร อะไรกันแน่ เอกสารเดี๋ยวนี้นั้นใช้คอมพิวเตอร์มันหน้าตา
เหมือนกันหมดนะครับ ขออนุญาตปิดประชุมนะครับ ขอบพระคุณมากครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๑๐ นาฬิกา

กลุ่มงานชวเลข ๑

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข